Lublin, dnia 27-go Czerwca 1930 roku.

LUBELSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 23.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

I. Rozporządzenia i zarządzenia z mocą obowiązującą.

191.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Lubelskiego z dnia 24 czerwca 1930 r. dotyczące zwalczania zarazy pryszczycy na obszarze Województwa Lubelskiego.

L. 3629/2/RW.

Wobec urzędowego stwierdzenia zarazy pryszczycy w Województwie Lubelskiem (powiat garwoliński) zarządzam na czas trwania tej zarazy na obszarze Województwa Lubelskiego, na podstawie art. 108 ust. 1 pkt. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. № 1 poz. 86) oraz art. art. 2, 26, 27 i 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 roku o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. № 77 poz. 673) tudzież §§ 141 do 169 i 178 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz, U. R. P. № 19 poz. 167) co następuje:

Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Każde obejście, w którem stwierdzono pryszczycę, uznaję za zagrodę zapowietrzoną.

§ 2.

W zagrodach zapowietrzonych mają zastosowanie przepisy zawarte w §§ 141 do 152 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9-go stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 167).

Okręg zapowietrzony.

§ 3.

Upoważniam Panów Starostów Powiatowych do wydawania zarządzeń dotyczących tworzenia okręgu zapowietrzonego z powodu pryszczycy przy jednoczesnem zapodaniu do wiadomości publicznej ścisłego określenia tego okręgu oraz treści wydanych dla niego zarządzeń.

Do okręgu zapowietrzonego należy włączyć zagrody sąsiadujące z zagrodą zapowietrzoną lub też pewne części miejscowości, w danym razie całą zapowietrzoną miejscowość a nawet miejscowości sąsiednie, w zależności od ruchu i obrotu zwierzętami oraz niebezpieczeństwa przeniesienia zarazy.

§ 4.

Na granicy okręgu zapowietrzonego, przy drogach publicznych, przejazdach i przejściach należy umieścić w miejscach widocznych tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pryszczyca—Okręg zapowietrzony. Wprowadzanie (wpędzanie, wwożenie) i przeprowadzanie zwierząt racicowych zakazane".

§ 5.

Drogi prowadzące i przechodzące wzdłuż granicy okręgu zapowietrzonego winny być zamknięte dla przeprowadzania zwierząt racicowych.

§ 6.

Wywożenie z okręgu zapowietrzonego, jak również załadowywanie zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz i świń) na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych w okręgu zapowietrzonych jest zakazane.

Na wyjątki w celu natychmiastowego uboju starosta może zezwolić pod warunkiem, że wszystkie zwierzęta racicowe zagrody, z której zwierzęta mają być wywiezione, zostaną na 24 godziny przed wywozem zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane o pryszczycę.

Wywóz winien się odbyć: do rzeźni (miejsca uboju) w miejscowościach sąsiednich — na wozach, a do rzeźni publicznej lub wywozowej dalszych miejscowości — koleją, względnie statkiem.

Przewóz do rzeźni (miejsca uboju), do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji kolejowych lub przystani wodnych do rzeźni, winien się odbyć na szczelnych wozach lub innych środkach przewozowych. Zatrzymanie takiej przesyłki w drodze, jakotoż dopuszczanie do bezpośredniego lub pośredniego stykania się zwierząt z innemi zwierzętami racicowemi jest zakazane. W razie potrzeby Starosta może zarządzić konwojowanie takich przewozów.

Wagony przewozowe lub oddziały statku z takiemi zwierzętami winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Zwierzęta z okręgu zapowietrzonego pryszczycą". Do listu przewozowego należy dołączyć pozwolenie na przewóz.

Zwierzęta takie wolno załadowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i liście przewozowym. Przeładowanie lub skierowanie do innej stacji jest wzbronione.

Wozy, wagony i statki, któremi zwierzęta racicowe były przewiezione, jak również rampy, narzędzia i przedmioty używane przy załadowywaniu i wyładowywaniu, tudzież osoby zatrudnione przy przewozie, podlegają oczyszczeniu i odkażeniu według przepisów §§ 3, 5, 6, 9 i 13 załącznika Nr. 2 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa wymienionego w § 2 niniejszego rozporządzenia.

Na wywóz zwierząt podejrzanych o zarażenie się do rzeźni publicznej lub wywozowej znajdującej się na obszarze innego województwa, może zezwolić tylko Urząd Wojewódzki.

§ 7.

Na wywóz zwierząt racicowych z okręgu zapowietrzonego na cele użytkowe, może w drodze wyjątku — zezwolić tylko Urząd Wojewódzki.

§ 8.

W okręgu zapowietrzonym Urząd Wojewódzki może zezwolić na używanie zwierząt zdrowych do robót polnych lub na wypuszczanie ich na pastwiska.

§ 9.

Mleko z okręgu zapowietrzonego wolno wywozić (wynosić) dopiero po dostatecznem wyjałowieniu. Starosta może zezwolić na wywóz mleka niewyjałowionego do takich mleczarń, w ktorych wyjałowienie jest zapewnione.

Mleko należy uważać za dostatecznie wyjałowione:

a) po nagrzaniu na ogniu aż do zagotowania,

b) po nagrzaniu do 85° C. parą wodną,

c) po nagrzaniu do 70° C. i utrzymaniu w tym stopniu nagrzania w ciągu pół godziny.

§ 10.

Wprowadzanie (wpędzanie, wwożenie) zwierząt racicowych (bydła rog. owiec, kóz i świń do okręgu zapowietronego, jakoteż przeprowadzanie, przepędzanie, przewożenie) takich zwierząt przez ten okręg jest zakazane.

Na wprowadzenie zwierząt racicowych rzeźnych może zezwolić Starosta pod warunkiem, że zwierzęta będą dostawione wprost do rzeźni (miejsce uboju) na wozach lub koleją.

Na wprowadzenie zwierząt hodowlanych i użytkowych w razie koniecznych potrzeb gospodarczych może zezwolić tylko Urząd Wojewódzki.

Okręg zagrożony.

§ 11.

Upoważniam Panów Starostów do wydawania zarządzeń dotyczących tworzenia okręgu zagrożonego z powodu pryszczycy przy jednoczesnem zapodaniu do wiadomości publicznej ścisłego określenia tego okręgu oraz treści wydanych dla niego zarządzeń.

Tworząc okręg zagrożony należy się kierować stopniem niebezpieczeństwa zarazy i miejscowemi warunkami.

§ 12.

Na wywóz zwierząt racicowych (bydła rogatego. owiec, kóz i świń) z okręgu zagrożonego celem natychmiastowego uboju może Starosta zezwolić, jeżeli wszystkie zwierzęta racicowe zagrody, z której pochodzą, zostały na dwa dni przed wywozem zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

Pozwolenie na wywóz Starosta może wydać co do zwierząt przeznaczonych do natychmiastowego uboju w sąsiedniej lub pobliskiej miejscowości lub też na przewóz koleją lub statkiem do rzeźni publicznej lub wywozowej, połączonej torem kolejowym, a w braku połączenia kolejowego, pod warunkiem, że zwierzęta zostaną przewiezione w szczelnych wozach.

Postępowanie przy przewozie jest podobne, jak przy wywozie zwierząt racicowych z okręgu zapowietrzonego (§ 6).

§ 13.

Na wywóz zwierząt racicowych hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może zezwolić tylko Urząd Wojewódzki.

Przepisy ogólne.

§ 14.

W miejscowości zapowietrzonej, w okręgu zapowietrzonym i w okręgu zagrożonym zakazuje się:

1) odbywania targów na zwierzęta racicowe (bydło rog., owce, kozy i świnie) z wyjątkiem targów urządzonych przyrzeźniach publicznych — przy zastosowaniu ograniczeń przewidzianych w § 6 niniejszego rozporządzenia.

2) prowadzenia handlu domokrążnego zwierzętami racicowemi,

3) urządzania przetargów na zwierzęta racicowe z wyjątkiem zwierząt pozostających w zagrodzie conajmniej od trzech miesięcy,

4) urządzania publicznych pokazów zwierząt racicowych,

5) szczepienia cudzych świń przeciw różycy osobom nie będącym lekarzami weterynaryjnemi,

6) oddawanie mleka niedostatecznie wyjałowionego z mleczarń otrzymujących mleko z różnych gospodarstw do zagród, w których znajdują się zwierzęta racicowe, jak również użytkowania niedostatecznie wyjaławionego mleka we własnem gospodarstwie, tudzież oddawania z mleczarń naczyń nieoczyszczonych i nieodkażonych.

Koszty.

§ 15.

Koszty badania lekarsko-wetenaryjnego przewidzianego w niniejszem rozporządzeniu (§§ 6 i 12), które należy obliczać według taryfy opłat za badanie wydanej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 23 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. № 42 poz. 409)—ponoszą osoby zainteresowane.

Postanowienia karne.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą w drodze administracyjnej aresztem do 6 tygodni lub grzywną do tysiąca złotych w myśl postanowień art. 98 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz 673), względnie karane będą w drodze sądowej na zasadzie art. art. 99 do 105 tegoż Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

§ 17.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Lublin, dnia 24 czerwca 1930 r.

Wojewoda Lubelski
w/z
(—) *Szaynowski.*

192.

RUCH SŁUŻBOWY.

a) w Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu

za miesiąc maj 1930 r.

A. URZĘDNICY.

Nowoprzyjęci:

1) Jan Wojtaniewski w charakterze kontr. prakt. leśnego do Nadleśnictwa Lublin w XII st. sł.

2) Antoni Nestorowicz w charakterze kontr. prakt. techniczno-leśnego do Nadleśnictwa Chełm w X st. sł.

B. FUNKCJONARJUSZE NIŻSI.

Mianowani z zastrzeżeniem usuwalności:

1) Gajowy N-wa Puławy Józef Chabros w XIX st. sł.

2) Gajowy N-wa Puławy Ignacy Prządka w XVIII st. sł.

3) Gajowy N-wa Biłgoraj Wojciech Strzałka w XVII st. sł.

4) Gajowy N-wa Biłgoraj Andrzej Wąkuła w XIX st. sł.

5) Gajowy N wa Biłgoraj Karol Kozłowski w XVIII st. sł.

6) Gajowy N-wa Dzierzkowice Jan Woźniak w XIX st. sł.

7) Gajowy N-wa Dzierzkowice Władysław Wojtowicz w XVII st. sł.

8) Gajowy N-wa Dzierzkowice Piotr Wszelaki w XVIII st. sł.

9) Gajowy N-wa Dzierzkowice Konstanty Kowalczyk w XVII st. sł.

10) Gajowy N-wa Dzierzkowice Stanisław Gazarkiewicz w XVIII st. sł.

Mianowani prowizorycznie (do odwołania) z kontraktowych.

1) Gajowy N-wa Krasnystaw Antoni Szadura w XIX st. sł.

2) Gajowy N-wa Dzierzkowice Eugenjusz Pankiewicz w XIX st. sł.

b) w Dyrekcji Kolei Państw. w Radomiu (Oddział Drogowy)

za miesiąc kwiecień 1930 r.

1) Wyrozumski Jan, starszy torowy etatowy DZ4-Chełm przetranslokowany od DZ14-Zamość z dnia 1-IV 1930 r.

2) Kotwica Jan, prowizoryczny torowy kandydat DZ15-Werbkowice przetranslokowany od DZ13-Lubycza z dnia 15-IV 1930 r.

3) Wojciechowski Wacław, technik p. o. DK15 etatowy DZ15-Zamość przetranslokowany od DO2-Skarżysko z dnia 1-IV 1930 r.

4) Miękus Piotr, st. torowy etatowy DZ4-Chełm przetranslokowany ze stacji Brzeźno z dniem 1-IV 1930 r.

5) Kożyra Andrzej, dróżnik etatowy DZ12-Bełżec naznaczony na dróżnika przejazdowego z dnia 15-IV 1930 r.

6) Sunek Jan, dróżnik etatowy DZ14-Zamość przetranslokowany od DZ12-Bełżec z dnia 15-IV 1930 r.

7) Milewski Tymoteusz, pom. DZ etatowy DZ16-Hrubieszów przetranslokowany od DO3-Lublin z dnia 1-IV 1930 r.

8) Wieczorek Marcin, dróż. etatowy DZ8-Krasnystaw przeniesiony w stan spoczynku z dniem 1-IV 1930 r.

9) Hens Stanisław, dróżnik etatowy DZ2-Trawniki przeniesiony w stan spoczynku z dniem 30-IV 1930 r.

c) w Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Lublinie.

do dnia 31 maja 1930 r.

Przyjęci na służbę:

Inż. Pir-Budagjan Konstanty, przyj. w charakt. prac. kontr. z płacą 750 zł.

Malinowski Józef, przyj. w charakt. prac. kontr. w IX grupie uposażenia.

Lewandowski Karol. przyj. w charakt. prac. kontr. w X grupie uposażenia.

Krzyżewski Antoni, przyj. w charakt. prac. kontr. w X grupie uposażenia.

Błażejewicz Jan, przyj. w charakt. prac. kontr. w X grupie uposażenia.

Grudziński Edward, przyj. w charakt. prac. kontr. w X grupie uposażenia.

Izdebski Michał, przyj. w charakt. prac. kontr. w XI grupie uposażenia.

Sitarski Antoni. przyj. w charakt. prac. kontr. w XI grupie uposażenia.

Juljan Putkowski. przyj. w charakt. pracownika kontr. w XI grupie uposażenia.

Pawlik Wiktor, przyj. w charakt. prac. kontr. w XI grupie uposażenia.

Pasztelan Mieczysław, przyj. w charakt. prac. kontr. w XI grupie uposażenia.

Skórzak Henryk, przyj. w charakt. pracownika kontr w XI grupie uposażenia.

Medyński Edward, przyj. w charakt. prac. kontr. w XI grupie uposażenia.

Jasz Jan, przyj. w charakt. prac. kontr. w XI grupie uposażenia.

Delegacja urzędników.

Młodzianowski Bolesław, VI st. sł. Nacz. Wydz. Urz. Roln, delegowany do Okręgowego Urzędu Ziemskiego we Lwowie.

Gutwiński Eugenjusz, VI st. sł. delegowany do Zarz. Centr. Min. Ref. Roln.

Przeniesienia służbowe.

Łaszcz Józef, VI st. sł. Insp. Ziem. przeniesiony z Okr. Urz. Ziem. Piotrków.

Zwolnieni ze służby prowizorycznej i kontrakt.

Nietronin Jan, prac. kontr. VII gr. up., zwolniony na podstawie 7 pkt. umowy.

Szymański Stanisław, prac. kontr. VIII gr. up., zwolniony na podstawie 7 pkt. umowy.

Krawczyk Stefan, prac. kontr. VIII gr. up., zwolniony na podstawie 7 pkt. umowy.

Łobocki Hektor, prac. kontr, VIII gr. up. zwolniony na podstawie 7 pkt. umowy.

Węgrzyn Zygmunt, prac. kontr. VIII gr. up., zwolniony na własną prośbę.

Gottner Wadysław, prac. kontr. IX gr. up., zwolniony na podstawie 7 pkt. umowy.

Boruć Bolesław, prowizor. IX st. sł. zwolniony na własną prośbę.

Wójcik Józef, parc. kontr. X gr. up., zwolniony na własną prośbę.

Laskowska Czesława, prac. kontr. XI gr. up., zwolniona po wyekspirowaniu umowy.

Oleszczuk Władysław, prac. kontr. XVI gr, up., zwolniony na własną prośbę.

d) Zmiany personalne w Agencji Pocztowej Wodynie.

W Agencji Pocztowej Wodyniu zwolniony został agent Jan Nakonieczny a na jego miejsce została zamianowana Ewa Krawczykówna.

II. Okólniki, instrukcje i inne zarządzenia wewnętrzne.

193.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego *w sprawie zwalczania pryszczycy.*

L. 3629/2/RW.

Urzędownie w kilku miejscowościach powiatu garwolińskiego stwierdzona pryszczyca budzi obawę dalszego jej rozszerzenia się i nakazuje zastosowanie wszelkich, przepisami przewidzianych środków administracyjnych do zapobieżenia temu i dla jaknajrychlejszego wytępienia jej tam, gdzie się pojawi.

Dlatego winni Panowie Starostowie zwrócić szczególniejszą uwagę na obowiązujące w tym względzie przepisy prawne i dołożyć wszelkich starań, aby przez Nich z należytym pośpiechem wydane zarządzenia były ściśle przestrzegane.

Ponieważ obrót handlowy zwierzętami racicowemi jest jedną z głównych przyczyn rozwlekania pryszczycy, przeto nad tym obrotem, a w szczególności nad handlarzami i ich stajniami (pastwiskami) należy rozciągnąć jaknajściślejszy nadzór i nie dopuścić do rozdzielania przez nich zwierząt racicowych na cudze obejścia do przetrzymywania, robót, czasowego użytkowania itp.

Targi, jarmarki, pokazy i przetargi zwierząt racicowych należy stosownie do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12 czerwca 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 597) poddać dozorowi lekarzy weterynaryjnych, których obowiązkiem będzie jaknajdokładniej zbadać wszystkie zwierzęta doprowadzone i na targowisko dopuścić tylko te, które tak co do stanu zdrowia, jak i co do pochodzenia okażą się niepodejrzane. Nieuprawnieni handlarze winni być od targu wykluczeni.

Organa wykonujące urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa, tudzież lekarze weterynaryjni wykonywujący badanie zwierząt na stacjach kolejowych, mają ściśle przestrzegać odnonych przepisów i bezwarunkowo nie dopuszczać do ich obchodzenia i przekroczeń, względnie o popełnieniu ich natychmiast właściwej władzy donosić.

Nad wydawaniem świadectwa miejsca pochodzenia dla zwierząt należy rozciągnąć ścisły nadzór i baczyć, by osoby upoważnione do ich wydawania nie popełniały nadużyć i stosowały się ściśle do przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 408).

Powiatowi lekarze weter. mają obowiązek przekonywać się przy każdej sposobności, czy wszelkie dotyczące przepisy są przestrzegane, a w razie zauważenia przekroczeń, przedstawić we właściwej drodze winnych do ukarania i zarządzić co należy dla uchylenia niewłaściwości i ich skutków.

Mleczarnie zbiorowe należy poddać częstej kontroli, a szczególnie te, w których zarządzone zostało wyjaławianie mleka, by obowiązku tego ściśle przestrzegano.

Również szczególną uwagę należy zwrócić na gruntowne oczyszczanie po każdorazowem użyciu i częste odkażanie targowisk oraz na przeprowadzanie dezynfekcji zwierzęcych ramp kolejowych i znajdujących się tam sprzętów po każdorazowem użyciu.

Przy tępieniu pryszczycy należy stosować się do obowiązujących w tej mierze przepisów (rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 roku Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167 i rozporządzenia Wojewody Lubelskiego z dzisiejszej daty i liczby) jakoteż do następujących wskazówek:

Wszystkie doniesienia o pojawieniu się zarazy lub jej podejrzeniu mają być traktowane jako sprawy nagłe, wymagające natychmiastowego delegowania lekarza weterynaryjnego do sprawdzenia istoty choroby.

Innego lekarza weterynar. zamiast powiatowego można wydelegować tylko w razie uzasadnionej przeszkody, którą należy podać w poleceniu do odbycia komisji.

Obowiązkiem delegowanego lekarza weterynaryjnego będzie zbadać wszystkie zwierzęta, które według wyniku dochodzeń uważać należy za podejrzane o zarażenie się, przyczem postępować należy w ten sposób, aby nie dać powodu do rozwleczenia zarazy.

W tym celu ma lekarz weterynaryjny posiadać zawsze dostateczną ilość środków dezynfekcyjnych, potrzebnych do skutecznego odkażenia siebie i swoich pomocników na wypadek, gdyby przy tem badaniu zetknęli się ze zwierzętami choremi lub przedmiotami, do których zarazki mogły przylgnąć.

Przestrzegać też należy, aby oprócz lekarza weterynar. na obejścia nikt niepowołany nie wchodził.

Badanie zwierząt ma się odbywać w regule w zagrodach posiadaczy, przyczem bydło przedstawiać ma do badania — o ile możności jedna osoba.

Spędzanie zwierząt z różnych zagród na punkty zborne celem dokonania badania jest stanowczo niedopuszczalne.

Przy sposobności badania zwierząt winien delegowany lekarz weterynar. sporządzić spis bydła rog. owiec, kóz i świń znajdujących się w poszczególnych zagrodach—w danym razie w całej miejscowości lub nawet w miejscowościach sąsiednich i dalszych, jeżeli z wyników dochodzeń przypuszczać należy, że na pewnym obszarze panuje pryszczyca, która nie została ujawniona.

Dochodzenie za źródłem zarazy winno być przeprowadzone z jaknajwiększą ścisłością i dokładnością.

Rozumie się, że przy dochodzeniu tem, które ma stanowić podstawę do wydania zarządzeń zmierzających do ograniczenia i stłumienia zarazy, uwzględnione być muszą szczegółowo wszystkie okoliczności, jakie w danym wypadku przyczynić się mogą do wykrycia jej źródła i rozmiarów rozszerzenia się, oraz wszystkie te momenty, które wpłynąćby mogły na rychłe zlokalizowanie i stłumienie zarazy.

W toku dochodzenia winno się nadto zawsze zbadać, czy przed urzędowem sprawdzeniem zarazy

właściciele zwierząt uczynili zadość przepisom § 132 wyżej przytoczonego rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1926 r. względnie czy nie dopuścili się jej zatajenia i rozwleczenia, a w tym wypadku spisać z nimi osobny protokuł.

Po zebraniu potrzebnych danych, delegowany lekarz weterynar. uwzględniając odnośne przepisy i mając na uwadze **stosunki miejscowe, jakoteż wchodzące w grę interesy obrotu i rolnictwa oraz oszczędzając możliwie tok gospodarstwa rolnego, o ile względy na zwalczenie zarazy na to pozwalają,** winien ułożyć plan jej tępienia przy uwzględnieniu przepisów dotyczących **zagród zapowietrzonych i utworzenia okręgu zapowietrzonego i zagrożonego,** a równocześnie zarządzić zamknięcie w zagrodzie wszystkich zwierząt chorych i podejrzanych i zakazać wyprowadzania zwierząt racicowych z zagród sąsiednich, a nawet z zagrożonej części miejscowości.

O utworzeniu okręgu zapowietrzonego i okręgu zagrożonego winni Panowie Starostowie bez zwłoki zawiadomić Urząd Wojewódzki, wymieniając miejscowości do okręgu włączonie.

W zapowietrzonej zagrodzie, która przy wejściu, podobnie jak zapowietrzone obory, chlewy, owczarnie i t. p., winna być w widocznem miejscu oznaczona tablicą z wyraźnym i trwałym napisem: „Pryszczyca", należy zarządzić i przez właściwe organa dopilnować, aby zwierzęta racicowe były trzymane w zamknięciu w oborze, chlewie, owczarni itp. Zwierzęta racicowe znajdujące się na pastwisku, winny być przewiezione lub, o ile to—według zdania pow. lekarza weterynar. nie jest połączone z niebezpieczeństwem przeniesienia zarazy, spędzone do zagród i tam zamknięte.

W razie istotnej potrzeby gospodarczej, tylko Urząd Wojewódzki może w drodze wyjątku zezwolić na pozostawienie zwierząt racicowych na pastwisku. Pastwisko zapowietrzone w takim wypadku podlega tym samym ograniczeniom jak zapowietrzona zagroda.

Niemniej należy zarządzić i dopilnować, aby w zapowietrzonej zagrodzie i sąsiednich nie wypuszczano **ptactwa, świń i drobnych zwierząt domowych samopas,** aby **psy** trzymano na uwięzi, z wyjątkiem psów myśliwskich, policyjnych, pociągowych, które należy trzymać w zamknięciu, aby osoby postronne, a w szczególności **mniszkarze (kastratorzy), rzeźnicy, handlarze zwierzętami, osoby przebywające zawodowo w oborach, chlewach, owczarniach itp. jak również osoby trudniące się handlem okrężnym lub żebrzące nie wstępowały do zagród zapowietrzonych.**

Osoby oprzątające zwierzęta w zamkniętych oborach, chlewach, owczarniach, pastwiskach i t. p. jakniemniej osoby opuszczające zapowietrzoną zagrodę, winny się odkazić. Wszelkie zbędne wyjścia i bramy zagrody zapowietrzonej winny być zamknięte, przy wyjściach zaś, które są konieczne do komunikacji z zapowietrzonych pomieszczeń i zagród, winna być przygotowana woda i mydło, oraz szczotki (wiechcie) i środki odkażające. Praktyczne mogą się w tych miejscach okazać materace odpowiedniej grubości, długości i szerokości ze słomy przeplatanej szpagatem, zajmujące całą szerokość wyjścia, przepajane (przynajmniej 2 razy dziennie) 20 proc. mlekiem wapiennem, 3 proc. wodą karbolową, 3 proc. rozczynem kreoliny, kresolu i t. p.

Należy zarządzić i dopilnować, aby koni i innych zwierząt jednokopytowych przed oczyszczeniem i odkażeniem kopyt z zagrody zapowietrzonej nie wyprowadzano, jak niemniej zakazać w takiej zagrodzie użytkowania mleka w stanie surowym i wydawania z niej mleka niewyjałowionego.

W celu przyśpieszenia przebiegu zarazy zechcą Panowie Starostowie zarządzić szczepienie (sztuczne zarażenie) w zagrodach zapowietrzonych wszystkich znajdujących się zwierząt racicowych, a za zgodą właścicieli także w zagrodach zagrożonych t. j. takich, które według wszelkiego prawdopodobieństwa nie dadzą się uchronić przed inwazją pryszczycy.

Znajdujące się w zapowietrzonej miejscowości wspólne koryta do pojenia mają być na czas trwania zarazy usunięte i odkażone mlekiem wapiennem, a inne miejsca wspólnego pojedzenia i pławienia tak zabezpieczone, aby do nich zwierząt racicowych nie dopędzano. We wspólnych studniach należy zakazać czerpania wody naczyniami z różnych zagród.

Szczególniejszą uwagę należy zwrócić na domy zajezdne, karczmy, stanowiska przed młynami i innemi zakładami przemysłowemi, na istniejące w miejscu targowiska, stajnie przy rzeźniach, chlewy spędowe i stajnie handlarzy, które winny być jaknajrychlej oczyszczone i odkażone, a nadto nadzorowane w ten sposób, aby nie dały powodu do rozwleczenia zarazy.

Lekarz weterynar. delegowany do sprawdzenia pryszczycy winien wszelkie wydane zarządzenia na piśmie udzielić miejscowej władzy gminnej, zarządzenia te wprowadzić przed opuszczeniem miejscowości w wykonaniu i pouczyć tak właścicieli zapowietrzonych zagród jak i wogóle ludność o istocie zarazy, niebezpieczeństwie wyrządzonych przez nią szkodach materjalnych w hodowli zwierząt, w eksporcie zwierząt racicowych zagranicę, o celowości wydanych zarządzeń i ograniczeń i przekonać się o konieczności współdziałania z władzami w tłumieniu tej zarazy — wreszcie winien łącznie z zakazem wydawania świadectw miejsca pochodzenia dla zwierząt racicowych w miejscowości zapowietrzonej na odcinku grzbietowym ostatnio wydanego z zeszytu świadectwa, zakaz wydawania tych świadectw zaznaczyć.

O sprawdzeniu zarazy i wydanych zarządzeniach winna miejscowa władza gminna niezwłocznie ogłosić ludności tudzież zawiadomić sąsiednie miejscowości (gminy).

Przedkładając Starostwu protokół dochodzenia natychmiast po ukończeniu czynności, winien delegowany lekarz weterynar. dać inicjatywę do zarządzenia odpowiednich środków sanitarno — weterynaryjnych, a w szczególności co do utworzenia okręgu zapowietrzonego i zagrożonego.

Panowie Starostowie wydając odnośne zarządzenia zawiadomią w najkrótszej drodze (telegraficznie, telefonicznie) Urząd Wojewódzki o utworzeniu okręgu zapowietrzonego i zagrożonego podając nazwy wszystkich do każdego z nich włą-

czonych miejscowości, a nadto odpis zarządzeń udzielą właściwym Sądom, jakniemniej Powiat. Komendzie Policji Państw. i właściwym posterunkom Policji Państw. celem dopilnowania.

Pierwszy wypadek sprawdzenia pryszczycy w powiecie podadzą Panowie Starostowie Urzędodowi Wojewódzkiemu do wiadomości w najkrótszej drodze, a nadto podadzą w powiecie do publicznej wiadomości i zawiadomią Starostwa sąsiednie, które to również opublikują.

Po otrzymaniu zawiadomienia o wybuchu pryszczycy w powiecie sąsiednim w miejscowości leżącej w bliskości powiatu własnego, mają władze administracyjne powiatowe w miejscowościach zagrożonych, zarządzić perlustrację zwierząt racicowych przez miejscowe władze gminne pod nadzorem Policji Państw. a w danym razie przez lekarza weter. oraz zarządzić okolicznościami wskazane środki ochronne (okręg zagrożony lub nawet zapowietrzony).

Rozumie się, że do miejscowości, z których lub do których zarazę zawleczono, winien być delegowany lekarz weter. celem zbadania zwierząt i przeprowadzenia dochodzenia.

Powiat. lekarz weter. jeśli nie nadarzy się sposobność przy innej czynności w tej okolicy, może być wyjątkowo i jeżeli stan zarazy tego koniecznie wymaga, także specjalnie wydelegowany do kontroli nad wykonywaniem zarządzeń sanitarno—weterynaryjnych w zapowietrzonej miejscowości, a z odbytej podróży kontrolnej przedłożyć ma Starostwu sprawozdanie.

Dezynfekcję zapowietrzonych obór, chlewów, owczarń i t. p. zwierząt w nich pomieszczonych, sprzętów stajennych, nawozu, podwórz, gnojowisk, ścieków, ogrodzeń, wogóle wszystkich miejsc i przedmiotów, do których zarazki mogły przylgnąć, ewentualnie pastwisk i znajdujących się na nich objektów, tak perjodycznie w czasie trwania zarazy (w oborach przejścia), jak i końcową przed uznaniem pryszczycy za wygasłą, oraz odwietrzenie osób, które były w styczności z choremi lub podejrzanemi zwierzętami albo zakażonemi przedmiotami, tudzież ich odzieży i obuwia, należy przeprowadzić jaknajdokładniej.

Protokóły dochodzenia o zarazie, sprawozdania z ewentualnych dojazdów kontrolnych i końcowe o wygaśnięciu mają być przedkładane Urzędowi Wojewódzkiemu bez zwłoki.

W końcu zarządzam, aby niezależnie od przedkładanych dwutygodniowych wykazów zaraźliwych chorób zwierzęcych—z powiatów, w których pryszczyca panuje aż do uznania jej za wygasłą przedkładały Starostwa „Wykaz o stanie pryszczycy“ według dołączonego wzoru (zamykany z końcem każdego tygodnia i wysyłany ze Starostwa tak, aby najdalej **każdej środy** znajdował się już w Urzędzie Wojewódzkim.

Lublin, dnia 24 czerwca 1930 r.

Za Wojewodę
Naczelnik Wydziału
(—) *inż. St. Stachowicz.*

III. Obwieszczenia urzędowe.

194.

KOMUNIKAT
Wojewody Lubelskiego
w sprawie ogłoszenia konkursu na popularną broszurę z zakresu ogniotrwałego wiejskiego budownictwa mieszkaniowego.

L. 8014/DR.

Celem ożywienia akcji ogniotrwałego budownictwa wiejskiego Urząd Wojewódzki w Lublinie ogłasza powszechny konkurs na opracowanie popularnej broszury na temat **„Jak wybudować z cegły wiejski dom mieszkalny, przeznaczony do użytku drobnych rolników, własnemi rękami samouków, najprostszym sposobem i najtańszym kosztem?“** Rozmiar broszury najwyżej 48 stronic wielkiego czytelnego druku (Cicero) w formacie ósemki, t. j. trzy arkusze szesnasto-stronicowe. Termin nadsyłania prac **do dnia 1 listopada 1930 r.** Za prace uznane przez Sąd Konkursowy za najlepsze przeznacza się dwie nagrody: 1500 i 1000 zł. które ewentualnie na zasadzie swobodnego uznania Sądu Konkursowego mogą być podzielone na większą ilość mniejszych nagród.

W załączeniu podaję szczegółowe warunki konkursu oraz prospekt zawierający przegląd treści broszury konkursowej.

Lublin, dnia 24 czerwca 1930 r.

Wojewoda Lubelski
(—) *A. Remiszewski.*

Zał. Nr. 1 do L. 8014/DR.

Szczegółowe warunki konkursu
na popularną broszurę na temat: „Jak wybudować z cegły własnoręcznie wiejski dom mieszkalny“.

Broszura winna być opracowana co do układu i treści zgodnie z dołączonym do niniejszego prospektem, winna być napisana językiem popularnym, stylem jasnym i prostym, z pominięciem o ile możności nazw i wyrażeń fachowych technicznych dla wsi niezrozumiałych, ewentualnie powinna być uzupełniona wyjaśnieniami, uwzględniającemi pojęcia ludowe w dziedzinie budownictwa.

Broszura winna być zaopatrzona w wystarczającą ilość szczegółowych rysunków perspektywicznych, poszczególnych elementów budowlanych, ewentualnie także przyrządów murarskich, oraz obliczenia materjału i robocizny, tudzież kosztów.

Autor winien mieć stale na widoku, że **broszura ma na celu zaspokojenie praktycznych potrzeb mało wyrobionego w fachu budowlanym drobnego rolnika samouka,** wobec czego pożądane jest wprowadzenie do niej wszystkiego co się może przyczynić do ułatwienia spopularyzowania zasad techniki ogniotrwałego budownictwa. Rozmiar broszury najwyżej 48 stronic wielkiego czytelnego druku (Cicero) w formacie ósemki, to jest 3 arkusze szesnasto stronicowe.

Broszury anonimowe zaopatrzone godłem, z dołączeniem koperty z tem samem godłem zawierającej nazwisko autora, **należy nadsyłać do**

dnia I-go listopada 1930 r. włącznie, pod adresem Urzędu Wojewódzkiego (Dyrekcja Robót Publicznych w Lublinie) pl. Litewski L. 3.

Prace odpowiadające zamierzonemu celowi będą nagrodzone, przyczem przewiduje się 2 nagrody w wysokości:

1 nagroda 1500 zł.
1 „ 1000 zł,

które ewentualnie na zasadzie swobodnego uznania Sądu Konkursowego mogą być podzielone na większą ilość mniejszych nagród.

Prace nagrodzone przechodzą na własność Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie z prawem ogłoszenia ich drukiem.

Ocena nadesłanego materjału konkursowego i przyznanie nagród pozostawione będą decyzji Sądu konkursowego, w skład którego wejdą przedstawiciele:

Lubelskiej Rady Wojewódzkiej.

Urzędu Wojewódzkiego z resortu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, oraz Ministerstwa Robót Publicznych.

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie.

Okręgowego Związku Towarzystw i Kółek Rolniczych.

Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych Oddział w Lublinie.

Stowarzyszenia Techników w Lublinie.

Zał. № 2 do L. 8014/DR.

Prospekt szczegółowy

na popularną broszurę konkursową z zakresu ogniotrwałego budownictwa wiejskiego.

Tytuł: Jak wybudowac z cegły wiejski dom mieszkalny?

Układ treści:

I. Wstęp:

a) Wyjaśnienie, że w broszurze omówione będą tylko roboty murarskie, gdyż inne, jak np. ciesielskie, stolarskie są na wsi prawie każdemu gospodarzowi praktycznie znane.

b) Szczegółowe omówienie pomocy finansowej na budownictwo ogniotrwałe.

c) Spółdzielnie budowlane.

II. Wiadomości ogólne:

a) Zasady rozmieszczenia budynków mieszkalnych i gospodarczych z uwzględnieniem właściwości terenu, stron świata i ewentualnego podziału gospodarstwa.

b) Materjały ścienne (jak najkrócej):

1) *kamień*—gatunki i przydatność do budowy,

2) *cegła*—sposób zdobycia (powołać się na broszurkę Józefa Galera „Jak budować cegielnie polowe), gatunki.

c) Zaprawa:

1) *wapno*—rodzaje (suche, lasowane), ceny, lasowanie, dołowanie,

2) *piasek*—zanieczyszczenia, przemywanie,

3) *woda*—wykopanie studni,

4) przygotowanie zaprawy,

5) na czem polega związanie zaprawy z cegłą

d) Narzędzia murarskie — opis, przeznaczenie źródło nabycia, koszt.

e) Zasady murowania. Wymiary cegieł, wiązanie, przycinanie i pasowanie, zwilżanie. Kładzenie zaprawy, murowanie na puste i pełne fugi.

III. Wykonanie poszczególnych części budynku.

a) *fundamenty*—przeznaczenie, przed czem zabezpieczają, na co są narażone kamień i cegła. Jaka cegła nadaje się na fundamenty, izolacja;

b) *ściany*—przeznaczenie, jaka winna być cegła użyta na ściany. Cokół, gzyms, kominy, otwory, obsadzenie futryn okiennych i drzwiowych.

c) *sklepienia*—nad piwnicą, oknami i drzwiami, układanie belek na murach, murłaty, zabezpieczenie przed wilgocią, grzybem i pożarem;

d) *rusztowanie*,

e) *tynkowanie*.

Treść broszury winna być związana odsyłaczami z załączonemi do niniejszego wzorami budynków mieszkalnych i inwentarskich, które winny służyć jako podstawa treści niniejszego rozdziału.

IV. Ogniotrwałe krycie dachów.

a) materjały - dachówka palona, dachówka cementowa, blacha, eternit. Źródła nabycia, koszta

b) Sposób krycia.

Uwaga: Treść broszury winna być objaśniona odpowiednią ilością rysunków i tablic obliczeniowych. Nadto należy dołączyć 2 wzory wiejskich domów mieszkalnych, jeden wzór budynku inwentarskiego i jeden wzór budynku mieszkalnego, łącznie z budynkiem inwentarskim, które winny być uzupełnione przez autora wykazami potrzebnych do budowy materjałów i robocizny.

195.

Obwieszczenie

w sprawie wydania M. Patajowi dekretu na mierniczego przysięgłego z siedzibą urzędową w Lublinie.

L. 233/DR/I.

Lubelski Urząd Wojewódzki na podstawie § 13 Rozporządzenia Min. Rob. Publ. w porozumieniu z Min. Ref. Rol. z 28/VI 1926 roku o wykonaniu ustawy o mierniczych przysięgłych (Dz. Ust. R. P. Nr. 71), niniejszym podaje do wiadomości, że w dniu 2 czerwca b. r. za L. 233/DR/I został wydany p. Mikołajowi Patajowi, po złożeniu przez niego przysięgi, dekret nadający mu tytuł i złączone z nim prawo do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego z siedzibą urzędową w Lublinie.

Lublin, dnia 16 czerwca 1930 roku.

Dyrektor-Inżynier
K. Jankowski.

196.

Ogłoszenie Wydziału Hipotecznego w Lublinie w sprawie sprostowania obwieszczenia ogłoszonego (w Lubel. Dzien. Wojew. Nr. 19 z dnia 3-VI 1930 r.

Nr. 409.

W obwieszczeniu Wydziału hipotecznego przy Sądzie Powiatowym w Lublinie, umieszczonem w Nr. 19 z dnia 3 czerwca r. b., Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego, prostuje się następujące omyłki w druku: na stronicy 351 pod pozycją 29 w rubryce będącej w posiadaniu „zamiast Antoniego Łozińskiego" winno być „spadkobierców Antoniego Łozińskiego, na tejże stronie pod pozycją 61 w tejże rubryce zamiast Wincentego i Haliny małż. Tatara" winno być „Wincentego i Michaliny małż. Tatara", na tejże stronicy pod pozycją 66 w rubryce „metr. kw." zamiast „9872" winno być „9873", na stronicy 352 pod pozycją 98 w rubryce „będącej w posiadaniu" zamiast „Wojciechowskich" winno być Wojciechowskiej", na tejże stronicy pod pozycją 163 w rubryce „Nr. kolonji" zamiast "199", winno być „169", na stronicy 353 pod pozycją 181 w rubryce „będącej w posiadaniu" zamiast „spadkobierców Michała Mącika" winno być „spadkobierców Ignacego Mącika", na stronicy 354 pod pozycją 270 w rubryce „metr. kw." zamiast „4660", winno być „5660", na tejże stronicy pod pozycją 280 w rubryce „będącej w posiadaniu" zamiast „Feliksa Boryga" winno być „Feliksy Boryga", na tejże stronicy pod pozycją 327 w rubryce L. p. zamiast „228" winno być „328".

Lublin, dnia 12 czerwca 1930 r.

Pisarz Hipoteczny
(—) *St. Rudziński.*

197.

STATUT
KOMUNALNEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI POWIATU SOKOŁOWSKIEGO
w Sokołowie-Podlaskim.

I. Organizacja Kasy.

A. Nazwa, siedziba, firma, terytorjalny zakres działania oraz cel Kasy.

§ 1.

Komunalna Kasa Oszczędności Powiatu Sokołowskiego w Sokołowie-Podlaskim zorganizowana jest pod powyższą nazwą z siedzibą w mieście Sokołowie przez Sokołowski Powiatowy Związek Komunalny.

Nazwa powyższa stanowi równocześnie firmę Kasy a wymieniony Związek jest związkiem poręczającym tej Kasy.

Terytorjalny zakres działania Kasy powyższej stanowi obszar powiatu sokołowskiego, województwa lubelskiego.

§ 2.

Komunalna Kasa Oszczędności Powiatu Sokołowskiego w Sokołowie-Podlaskim posiada odrębną osobowość prawną i w granicach statutu niniejszego korzysta z uprawnień, przyznanych komunalnym kasom oszczędności rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13-go kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339).

Kasie tej służy prawo otwierania zbiornic oraz prawo otwierania oddziałów na podstawie uchwały stanowiącego organu związku poręczającego i za zgodą władzy nadzorczej.

§ 3.

Zadaniem Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Sokołowskiego w Sokołowie-Podlaskim jest ułatwić gromadzenie oszczędności i ich oprocentowanie oraz uprzystępniać ludności tani kredyt.

§ 4.

Sokołowski Powiatowy Związek Komunalny, jako związek poręczający Kasę, ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność za zobowiązania Kasy z tytułu wszelkich wkładów oszczędnościowych i wszelkie zobowiązania Kasy.

Związek poręczający przyznał tejże Kasie sumę 2.000 zł. (dwa tysiące złotych) na pokrycie wydatków, połączonych ze zorganizowaniem i uruchomieniem Kasy, na kapitał zakładowy sumę 90.000 zł. (dziewięćdziesiąt tysięcy złotych), tytułem dotacji bezzwrotnej z tem, że 10.000 zł. wpłaca niezwłocznie, natomiast 80.000 zł. po uzyskaniu długoterminowej pożyczki, względnie w okresie 4-ch lat w równych ratach rocznych.

B. Skład, sposób wyboru i odwołania tudzież kompetencje organów Kasy i jej Komisji Rewizyjnej.

§ 5.

Organami Kasy są:

1) Rada Kasy, jako organ posiadający prawo stanowienia w sprawach Kasy;

2) Zarząd Kasy, jako organ wykonawczy.

§ 6.

Rada Kasy jest ciałem kolegjalnem, składającem się z siedmiu członków. Członkami Rady Kasy mogą być tylko osoby, posiadające prawo wybieralności do rad gmin wiejskich lub miejskich na obszarze Państwa. Członków Rady Kasy wybiera na lat trzy stanowiący organ związku poręczającego; najmniej czterech członków musi być wybranych z grona organu stanowiącego związku poręczającego, reszta może pochodzić z poza tego grona.

Co jeden rok przez losowanie, a następnie w kolei starszeństwa wyboru ustępuje dwóch członków, a na ich miejsce wybrani zostają nowi członkowie Rady Kasy na normalny okres urzędowania. Stale jednakże przestrzeganą być musi zasada, by w składzie Rady każdocześnie istniało czterech członków z grona organu stanowiącego związku poręczającego.

Przewodniczący Rady jest każdoczesny przewodniczący organu wykonawczego związku poręczającego.

Ustępujący członkowie Rady mogą być ponownie wybrani.

Zmiana składu lub kadencji organu stanowiącego związku poręczającego powoduje równoczes-

nie utratę mandatów wszystkich członków Rady oraz sprowadza konieczność wyboru nowych członków w miejsce ustępujących.

Ustępujący członkowie powinni pełnić swe obowiązki aż do czasu ukonstytuowania się Rady w nowym składzie.

§ 7.

Zarząd Kasy stanowi kolegjum, złożone z trzech członków, powołanych przez Radę Kasy większością zwykłą głosów (§ 12 niniejszego statutu) na okres trzyletni. Przy wyborze głosuje się na każdego członka osobno.

Co jeden rok początkowo przez losowanie a następnie w kolei starszeństwa wyboru — ustępuje jeden członek. W miejsce ustępujących powołani być mają nowi członkowie w sposób powyżej określony.

Naczelnik Zarządu wybieranym jest przez członków Zarządu z ich grona na ten sam okres czasu jak i inni członkowie Zarządu i jest przewodniczącym Zarządu. Równocześnie z wyborem Naczelnika Zarządu następuje ten sam sposób wyznaczenie jego zastępcy.

Naczelnikiem względnie członkiem Zarządu może być wybrany płatny kierownik biura lub dyrektor Kasy.

§ 8.

Równocześnie nie można być członkiem Rady i Zarządu Kasy.

W miejsce członka Rady Kasy, który przyjął wybór do Zarządu Kasy, wybiera organ stanowiący związku poręczającego inną odpowiednią osobę (§ 6 statutu niniejszego), na członka Rady, a w miejsce członka Zarządu Kasy, który przyjął mandat członka Rady Kasy, wybiera Rada Kasy innego członka do Zarządu.

Członkowie Rady i Zarządu Kasy nie mogą wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały Rady Kasy.

§ 9.

Rada Kasy wyraża wolę swą w formie uchwał.

Uchwałom Rady Kasy zastrzega się przedewszystkiem:

a) ustanawianie regulaminów czynności własnych, jej Komisyj oraz czynności Zarządu Kasy;
b) wybór i odwołanie Zarządu Kasy;
c) nabywanie realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów (pracowników) Kasy oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku z kapitału zasobowego;
d) zbywanie i obciążanie majątku Kasy, przyjmowanie na jej rzecz darowizn i zapisów oraz obejmowanie Zarządów fundacyj;
e) odstępowanie od sporów prawnych tudzież zatwierdzanie ugód w tych sporach prawnych, ustanawianie zastępców prawnych Kasy;
f) postanawianie o wnioskach, jakie imieniem Kasy mają być przedkładane związkowi poręczającemu w sprawach Kasy, a w szczególności w sprawie otwierania na terytorjum tego związku oddziałów i zbiornic jak również organizowania zakładów zastawniczych (lombardów);
g) ustanawianie zasad co do sposobu zawiadywania i użytkowania majątku Kasy oraz co do administracji wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);
h) ustalanie preliminarzy Kasy oraz przyzwalanie na wydatki preliminarzem nie przewidziane;
i) przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu Kasy, rocznych zamknięć rachunkowych tudzież bilansów Kasy oraz przedkładanie ich związkowi poręczającemu (§ 29 niniejszego statutu);
j) postanowienia o użyciu funduszu zasobowego w granicach ustawowych i stawianie wniosków o rozdziale zysków, powstałych z obrotów Kasy;
k) postanawianie w granicach ustalonych statutem niniejszym o wnioskach Zarządu w sprawie zaciągania pożyczek;
l) ustalanie na wniosek Zarządu dopuszczalnej najwyższej wysokości wkładów, tudzież terminów wypowiadania tychże oraz wysokości i początku obowiązywania każdoczesnej stopy procentowej, tak w stosunku do dłużników Kasy jak i jej wierzycieli z prawem upoważnienia Zarządu do czynienia w poszczególnych przypadkach odchyleń od ustalonych w powyższym względzie zasad;
ł) ustanawianie regulaminów wewnętrznych oraz instrukcyj dla Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, obowiązujących również klijentelę Kasy co do sposobu załatwiania spraw;
m) udzielanie upoważnień do podpisywania firmy Kasy oraz dokumentów, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, udzielanie pełnomocnictw, upoważniających do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, jako też udzielanie kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów prawa do zastępowania Kasy nazewnątrz w ich zakresie działania, tudzież upoważnień do podpisywania w tym zakresie firmy oraz wspomnianego rodzaju dokumentów;
n) ustalanie rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do ustalonych stanowisk, mianowanie płatnych kierowników biur i dyrektorów Kasy;
o) ustanawianie wynagrodzenia stale w Kasie zatrudnionych członków Zarządu Kasy oraz ewentualne przyznawanie remuneracyj dla członków Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy za pracę ponadobowiązkowe;
p) postanawianie przepisów służbowych (pragmatyki służbowej) dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy oraz ustalenie statutu emerytalnego dla tychże;
r) postanawianie o przepisach dyscyplinarnych dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy,

określenie władz dyscyp-inarnych tudzież wybór i określenie ich kompetencyj;
s) wydawanie opinji i występowanie na wniosek Zarządu z wszelkiemi wnioskami do władz w sprawach Kasy;
t) wystąpienie do organu stanowiącego związku poręczającego z wnioskiem o ewentualną likwidację Kasy;
u) ustalenie projektów zmian statutowych;
w) określanie w granicach statutu niniejszego przypadkow i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy.

§ 10.

Posiedzenia Rady Kasy zwołuje Przewodniczący, a w razie przeszkody jego zastępca w miarę potrzeby, conajmniej jednak dwa razy na rok.

Rada Kasy musi być nadto zwołana na żądanie organów związku poręczającego, władzy nadzorczej, Zarządu Kasy lub też na pisemny wniosek conajmniej czterech członków Rady z podaniem spraw, które mają być pomieszczone na porządku dziennym.

Zwołanie Rady Kasy poza przypadkami nagłemi nastąpić powinno conajmniej na siedem dni przed terminem posiedzenia za pomocą pisemnego zaproszenia z podaniem porządku obrad.

Zaproszenie pisemne doręczone być powinno za potwierdzeniem odbioru.

Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenie Rady oraz kieruje jej obradami.

§ 11.

Członkowie Rady Kasy obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenia Rady Kasy.

Członek, który bez usprawiedliwienia opuścił trzy kolejne posiedzenia lub cztery niekolejne posiedzenia Rady Kasy może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego związku poręczającego na wniosek Rady Kasy. Od tej uchwały nie służy zainteresowanemu prawo odwołania.

Poza przypadkami przewidzianemi w § 8-ym ustęp 2 statutu niniejszego i w ustępie powyższym członkowie Rady Kasy ulegają z samego prawa zawieszeniu w czynnościach oraz tracą mandat. W tych samych przypadkach i z temi samemi skutkami, co członkowie organu stanowiącego związku poręczającego Kasę.

Członkowie Rady Kasy sprawują swe czynności bezpłatnie, mogą jednak otrzymać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za obecność na posiedzeniach w wysokości ustalonej dla członków organu stanowiącego związku poręczającego.

§ 12.

Rada Kasy zdolna jest do powzięcia uchwał oraz do dokonywania wyborów, jeżeli na posiedzeniu obecna jest więcej niż połowa statutowej liczby członków Rady.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w przypadku, gdy idzie o powzięcie uchwał w sprawie:
a) zbycia nieruchomości lub zaciągnięcia pożyczki;
b) wniosków o otwarcie na terytorjum związku poręczającego oddziałów i zbiornic jak również o organizowanie zakładów zastawniczych (lombardów);
c) ustalania rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do odnośnych stanowisk;
d) wyboru Zarządu i Komisyj Kasy,
e) mianowania kierowników biur i dyrektorów Kasy oraz przyznawania remuneracji członkom Zarządu i pracownikom (funkcjonarjuszom) Kasy;
f) ustalania regulaminów i preliminarzy Kasy;
g) określania przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy;
h) uchwalania projektów zmian statutowych.

W każdym z powyższych przypadków Rada Kasy może powziąć uchwałę większością dwóch trzecich obecnych, jeżeli na posiedzeniu jest obecnych co najmniej trzy czwarte członków Rady. O ile na dwóch kolejno zwołanych posiedzeniach nie stawi się wymagana ilość członków Rady — naczelnik Zarządu Kasy powinien o tem zawiadomić związek poręczający, którego organ wykonawczy może spowodować zwołanie ponownego posiedzenia z tym samym porządkiem obrad. Do ważności uchwał zwołanego w ten sposób posiedzenia wystarczy obecność więcej niż połowy statutowej liczby członków Rady.

§ 13.

Uchwały Rady Kasy zapadają większością głosów członków, biorących udział w głosowaniu.

W razie równości wniosek upada; w razie równości głosów przy wyborach, rozstrzyga głos, wyciągnięty przez przewodniczącego.

Głosowanie jest jawne. Na żądanie połowy obecnych musi być zarządzone głosowanie imienne lub tajne. Przy wyborach oraz sprawach personalnych głosowanie jest tajne.

§ 14

Członek Rady Kasy powinien wstrzymać się od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany.

Jeżeli Rada Kasy z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwał, na ten czas uchwałę Rady Kasy zastąpi uchwała organu stanowiącego związku poręczającego.

Członkowie Zarządu Kasy obowiązani są uczestniczyć w posiedzeniach Rady Kasy. Na posiedzeniach tych służy im głos doradczy poza koleją mówców.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy mogą być powoływani na posiedzenia Rady Kasy celem udzielania potrzebnych wyjaśnień względnie referowania spraw.

§ 15.

Rada Kasy może do poszczególnych spraw wybrać ze swego grona Komisję.

Na posiedzeniach tych Komisji przewodniczy przewodniczący Rady (naczelnik Zarządu) lub jego zastępca. W przypadkach, gdy chodzi o sprawy osobiste tych ostatnich, lub gdy wymienieni zrzekną się przewodnictwa, komisja wybiera przewodniczącego ze swego grona.

§ 16.

Z każdego posiedzenia Rady Kasy spisuje się

protokół. Do protokułów wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu: przewodniczącego, piszącego protokół, członków Rady, członków Zarządu Kasy, pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, porządek dzienny, zgłoszone wnioski i powzięte uchwały w dosłownem brzmieniu z podaniem liczby głosów „za" i „przeciw" oraz liczby wstrzymujących się od głosowania, a przy wyborach liczbę głosów, oddanych na poszczególnych kandydatów wreszcie nazwiska członków Rady, którzy nie usprawiedliwili swego nieprzebycia na posiedzenie.

Protokół, który sporządza się w toku posiedzenia, powinien być najpóźniej na następnem posiedzeniu Radzie Kasy odczytany i przyjęty oraz podpisany przez przewodniczącego, przez piszącego protokół oraz przez jednego członka Rady.

§ 17.

Do zakresu działania Zarządu Kasy należy przedewszystkiem:

a) zarządzenie majątkiem i sprawami Kasy według zasad statutu niniejszego i przepisów ustanowionych przez Radę Kasy;
b) kierownictwo administracją Kasy oraz nadzór nad administracją jej osobnych urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);
c) sporządzanie preliminarza przychodów i rozchodów Kasy, przedstawianie Radzie Kasy rocznych zamknięć rachunkowych, bilansów sprawozdań Kasy,
d) postanawianie o nabyciu na licytacji nieruchomości obciążonych pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy;
e) nadzór zwierzchni nad pracownikami (funkcjonarjuszami) Kasy oraz nad prowadzeniem rachunkowości Kasy;
f) staranie się o należyte użycie wkładów i odpowiednie ich ulokowanie, jako też o należyty obrót pieniędzy i prowadzenie wszystkich operacyj Kasy z zachowaniem statutu i przepisów obowiązujących;
g) mianowanie pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy na ustalone przez Radę Kasy stanowiska służbowe w tych przypadkach, w których to mianowanie nie jest zastrzeżone Radzie, jako też przyjmowanie i oddalanie pracowników kontraktowych;
h) stanowienie uchwały w sprawach Kasy z upoważnienia Rady Kasy w przypadkach i warunkach, określonych wewnętrznym porządkiem (regulaminem) czynności Kasy;
i) wyznaczenie dni i godzin przyjmowania klijentów oraz urzędowania dla Zarządu, pracowników i Kasy;
j) przygotowywanie wniosków na posiedzenia Rady Kasy i wykonanie jej uchwał;
k) załatwienie wszelkich innych czynności statutem Radzie Kasy lub innym jej organom wyraźnie nie zastrzeżonych.

§ 18.

Naczelnik i członkowie Zarządu Kasy obowiązani są dochowywać tajemnicy co do prowadzenia interesów, stosunków kredytowych i sposobu wytwórczości zawodowej klijentów Kasy.

Do członków Zarządu, sposobu obradowania, stanowienia uchwał i odbywania posiedzeń mają odpowiednie zastosowanie odnośne przepisy §§ 10 do 16 niniejszego statutu.

Powołanie na urząd naczelnika i członków Zarządu wymaga zatwierdzenia ze strony organu wykonawczego Związku poręczającego.

§ 19.

1) Kierownictwo bieżących czynności Kasy sprawuje naczelnik Zarządu Kasy względnie jego zastępca.

2) Jest on równocześnie naczelnym zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy.

3) Naczelnikowi Zarządu Kasy służy do dni trzech prawo sprzeciwu co do uchwał Zarządu Kasy i prawo wstrzymania wykonania zarządzeń Zarządu w przypadkach gdyby uchwały te lub zarządzenia były sprzeczne z interesami Kasy z obowiązkiem zwrócenia się w tych sprawach o decyzję do Rady Kasy w ciągu trzech dni.

4) Naczelnik Zarządu zastępuje Kasę nazewnątrz wobec urzędów publicznych i osób trzecich, prowadzi w jej imieniu korespondencję i podpisuje za nią pisma, dokumenty i ogłoszenia.

Firma Kasy oraz dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, jak niemniej pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, muszą być oprócz tego podpisane przez jednego, upoważnionego do tego przez Radę członka Zarządu Kasy i opatrzone pieczęcią Kasy.

Na zasadzie uchwały Rady Kasy Zarząd Kasy może aż do odwołania kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów zbiornic i zakładów udzielić prawa do zastępowania Kasy nazewnątrz w ich zakresie działania. Prawem tem można również objąć upoważnienie do podpisywania w tym zakresie firmy Kasy oraz dokumentów, z których ma powstać obowiązek prawny Kasy. W tym ostatnim przypadku koniecznym jest jednak zawsze nadto podpis naczelnika Zarządu.

Kierownictwo technicznych czynności Kasy sprawuje pod nadzorem Rady Kasy i pod bezpośrednim zwierzchnictwem naczelnika Zarządu Kasy odpowiedzialny pracownik (funkcjonarjusz) Kasy z tytułem kierownika danego działu Kasy.

Jest on równocześnie bezpośrednim przełożonym służbowym pracownikiem (funkcjonarjuszem) Kasy powierzonego mu działu.

§ 20.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy nie mogą być członkami Rady Kasy ani Komisji Rewizyjnej Kasy. Nie mogą oni wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy, ani też poręczycieli.

Przepis ustępu pierszego art. 18 statutu niniejszego ma również do pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy odpowiednie zastosowanie.

Prawa i obowiązki pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy określają przepisy służbowe i uposażeniowe, wydane przez Radę Kasy.

§ 21.

Związek poręczający sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja rewizyjna jest organem kolegjalnym

i składa się z trzech członków, których wybiera i odwołuje organ stanowiący związku poręczającego.

W skład Komisji Rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Rady ani Zarządu Kasy, ani też pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy, natomiast mogą być do tej komisji powołane nie wchodzące w skład organów lub personalu pracowników (funkcjonarjuszów kasy), osoby z pośród lub z poza grona organu stanowiacego związku poręczającego, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem stanowczym, jako jej członkowie, bądź też z głosem doradczym, jako jej asesorzy.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą pozostawać w stosunku osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały organu stanowiącego związku poręczającego.

Przepisy ustępu trzeciego § 9 statutu niniejszego odpowiednio obowiązują również członków Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej wybierają członkowie tej Komisji z pośród swego grona.

Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają większością głosów pełnej liczby jej członków. Do ważności zaś uchwał niezbędną jest obecność wszystkich członków Komisji Rewizyjnej, wybranych przez związek poręczający. Uchwały te powinny być protokółowane. Protokół podpisuje przewodniczący i jeden członek Komisji Rewizyjnej.

Pozatem do członków Komisji Rewizyjnej, do obrad i posiedzeń tej Komisji mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10, 11 i 14 ust. 1, 2 i 4 i § 16 statutu niniejszego.

§ 22.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest zbadanie rocznego sprawozdania z działalności Kasy i zamknięcia rachunków Kasy, złożonego związkowi poręczającemu przez Radę Kasy a nadto sprawdzanie stanu Kasy przynajmniej raz na kwartał.

Tok i sposób dokonywania rewizyj określa osobny porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez organ stanowiący związku poręczającego.

Komisja Rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzać niespodziewane rewizje Kasy oraz wszelkich jej urządzeń a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów).

W celu wykonania powyższych czynności wolno Komisji Rewizyjnej żądać od Rady i Zarządu Kasy, jej Oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) wszelkich potrzebnych wyjaśnień, aktów, ksiąg kasowych, zapisów i dowodów, oraz zwiedzać i badać wszelkie urządzenia Kasy.

Ze swych czynności składa Komisja Rewizyjna sprawozdania organowi stanowiącemu związku poręczającego, przesyłając jednocześnie odpisy organowi wykonawczemu tegoż związku przy dołączaniu odpisów dla Rady i Zarządu Kasy.

§ 23.

Ogłoszenia Kasy wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Kasy oraz jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) jako też w lokalu urzędowym jej związku poręczającego.

II. Majątek i fundusze Kasy.

§ 24.

Majątek Kasy stanowi majątek osobny, oddzielony prawnie od majątku związku poręczającego i osobno administrowany. Majątkiem tym odpowiada Kasa za zobowiązania, jakie jako osoba prawna zaciągnęła względem wkładców i innych wierzycieli.

Fundusze, należące do majątku Kasy lub jej powierzone nie mogą być łączone z funduszami związku poręczającego i powinny być odrębnie administrowane.

§ 25.

Kasa jest obowiązana posiadać względnie zebrać fundusz zasobowy, przeznaczony przedewszystkie na pokrycie ewentualnych strat Kasy.

Fundusz zasobowy tworzy się z corocznych zysków Kasy; mogą też być przeznaczone na fundusz zasobowy bezzwrotne dotacje związku poręczającego, zapisy i t. p.

Fundusz zasobowy gromadzić należy do czasu, póki wraz z narosłemi procentami nie osiągnie wysokości co najmniej 10 proc. sumy wkładów oszczędnościowych. W tej wysokości powinien fundusz ten być nadal utrzymywany.

Gdy fundusz zasobowy wynosić będzie więcej niż 5 proc. wkładów oszczędnościowych, to połowa zysków Kasy może być użyta na cele użyteczności publicznej. Jeżeli fundusz wynosi 10 proc. wkładów, to zyski Kasy mogą być w całości użyte na cele użyteczności publicznej.

Dla określenia wysokości funduszu zasobowego miarodajną jest w obu powyższych przypadkach suma wkładów oszczędnościowych z tego roku obrachunkowego, w którym ta suma była najwyższa, licząc od dnia zatwierdzenia statutu niniejszego.

Na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej może Kasa nabywać i budować z funduszu zasobowego realności dla własnego użytku. Pozatem fundusz zasobowy lokowanym może być tylko w sposób przewidziany w § 46 punktach 1—4 oraz 10 niniejszego statutu, przyczem o wyborze tych sposobów lokaty decyduje Rada Kasy.

§ 26.

Dla zabezpieczenia funduszu zasobowego powinna Kasa posiadać względnie utworzyć nadto osobny fundusz wyrównawczy na pokrycie ewentualnych strat kursowych, wynikłych z obliczenia kursu walorów, znajdujących się jako część stanu czynnego w funduszach Kasy.

Fundusz wyrównawczy tworzy się wyłącznie z wykazanych księgami zwyżek kursowych. Przy obliczaniu w myśl poprzedniego § procentowej wysokości funduszu zasobowego w stosunku do sumy wkładek oszczędności fundusz ten nie może być policzany.

§ 27.

Na zabezpieczenie swych poszczególnych operacyj, jako też na własne cele inwestycyjne uprawniona jest Kasa tworzyć również fundusze specjalne, jakie określone będą w przyszłości uchwałą związku poręczającego Kasy.

Fundusze powyższe mogą być tworzone dopiero po zadośćuczynieniu obowiązkom w przedmiocie funduszu zasobowego (§ 25 statutu niniejszego). Przepis o lokacie funduszu zasobowego ma odpowiednie zastosowanie także i do powyższych funduszów.

§ 28.

Rokiem obrachunkowym Kasy jest rok kalendarzowy.

Rachunkowość swoją prawadzi Kasa według systemu księgowości podwójnej.

Rachunkowość kapitału zakładowego, funduszu zasobowego i funduszu wyrównawczego prowadzoną ma być oddzielnie.

Sposób wykonywania bieżącego nadzoru organu Kasy nad czynnościami i rachunkowością Kasy określa porządek (regulamin) czynności, uchwalonych przez Radę Kasy.

§ 29.

Najpóźniej w ciągu trzech mięsięcy po upływie roku obrachunkowego Zarząd Kasy powinien złożyć Radzie Kasy sprawozdanie z działalności Kasy za bezpośrednio ubiegły rok obrachunkowy wraz z bilansem majątku Kasy i funduszów jej powierzonych oraz zamknięcie rachunkowe wszelkich przychodów i rozchodów Kasy.

Sprawozdanie to wraz z bilansem oraz zamknięcie rachunków należy po przyjęciu ich przez Radę Kasy przysłać najpóźniej do czterech miesięcy, licząc od dnia ukończenia się roku obrachunkowego, organowi wykonawczemu związku poręczającego celem powzięcia co do nich uchwały przez organ stanowiący tegoż związku.

W bilansie i zamknięciu rachunkowem walory, mające obieg na giełdzie powinny figurować podług kursu ostatniego dnia roku obrachunkowego, a te walory, które nie mają takiego obiegu, podług kursu walorów podobnych lub podług ich wartości rynkowej. Inne objekty należy wykazywać w wartości nieprzekraczającej kosztów nabycia. Należności wątpliwe należy zapiseć na straty.

Sprawozdanie z działalności wraz z bilansem i projektem rozdziału zysków oraz zamknięcie rachunkowe powinny być przedkładane corocznie władzy nadzorczej w ciągu jednego miesiąca po uznaniu ich przez organ stanowiący związku poręczającego oraz podane do wiadomości publicznej w sposób przepisany dla ogłoszeń kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 30.

Kasa obowiązana jest przechowywać księgi wkładek oszczędnościowych przez cały czas swego istnienia, inne księgi przez lat dziesięć; natomiast może ona niszczyć spłacone książeczki oszczędnościowe i inne zapiski z 5-ciu lat wstecz.

Okresy powyższe liczą się od daty odnośnych kwitów, zapisków względnie roku zamknięcia rachunków i ksiąg oraz od daty ostatniego wpisu, uskutecznionego na książeczce.

III. Operacje Kasy.

§ 31.

Kasa uprawniona jest do dokonywania tylko tych rodzajów operacyj, które wyszczególnione są w statucie niniejszym.

Firma i sam zakład Kasy, jako też firma (nazwa) jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz samo to urządzenia nie mogą być przedmiotem ani operacyj Kasy, ani też żadnych tranzakcyj ze strony związku poręczającego.

A. Operacje bierne.

§ 32.

Kasa przyjmuje wkłady oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe, które mogą być wystawione na okaziciela lub na imiennie oznaczoną osobę.

Książeczka oszczędnościowa może opiewać tylko na gotówkę i stanowi dowód posiadania w Kasie wierzytelności w wysokości każdoczesnego jej salda.

Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych i prawnych nietylko na jej własny rachunek, lecz także na rachunek osób trzecich.

§ 33.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować na książeczki oszczędnościowe wkładów poniżej kwoty 1 zł.

Dopuszczalną najwyższą kwotę wkładu na książeczkę oszczędnościową ustala Rada Kasy (§ 9 ustęp 2 punkt 1 statutu niniejszego).

Kasa nie jest obowiązana przyjmować wkładek oszczędnościowych w następujących wypadkach.

a) gdy wkładka nie dosięga dopuszczalnej statutem niniejszej kwoty wkładki lub sama względnie łącznie z poprzedniemi przekracza ustanowioną tym statutem najwyższą kwotę wkładek;
b) gdy chodzi o wystawienie książeczki oszczędnościowej na obcą walutę;
c) gdy zgłaszane przez wkładcę warunki Kasa uzna za niedogodne dla siebie;
d) gdy niema widoków na odpowiednie ulokowanie funduszu wkładkowego;
e) gdy wkładca już raz dopuścił się nadużycia zaufania kasy;
f) gdy Kasa stoi przed likwidacją.

§ 34.

Kasa uprawniona jest wypuszczać znaczki oszczędnościowe w cenie niższej od oznaczonej powyżej najniższej kwoty wkładu oraz przyjmować te znaczki jeżeli razem złączone dają kwotę przewidzianego powyżej wkładu najniższego. Może również Kasa rozdzielać skarbonki oszczędnościowe i złożone w nich kwoty przyjmować na warunkach wyżej wymienionych jako wkłady na książeczki oszczędnościowe.

Jeżeli wkład, złożony na poszczególną książeczkę osiągnie ustaloną przez Radę Kasy kwotę najwyższą, natenczas nie może on być zwiększony przez nowe wpłaty, lecz tylko przez kapitalizowanie się procentów.

§ 35.

Wkładki oszczędnościowe księguje Kasa na tego, na kogo książeczka oszczędnościowa jest wystawiona.

Na pierwszej stronie książeczki zaznacza się numer otworzonego w Kasie rachunku, datę wystawienia książeczki i zapis o ewentualnych zastrze-

żeniach, a jeżeli książeczka wystawiona jest na imiennie oznaczoną osobę, także nazwisko i imię tej osoby.

Z każdą książeczką oprawiony jest wyciąg statutu niniejszego, dotyczący wkładów oszczędnościowych.

Książeczkę oszczędnościową wystawia Kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z których powstaje zobowiązanie Kasy (§ 19 ustęp 3 statutu niniejszego).

W braku odmiennego zastrzeżenia każda suma, wpłacona na książeczkę, jest w stosunku do Kasy wierzytelnością tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Każdy wpis lub zastrzeżenie w książeczce oszczędnościowej stwierdzony powinien być poza podpisem skarbnika także przez podpis kierownika właściwego działu administracji Kasy, lub urzędnika obowiązanego do kontroli.

Zapisków lub zastrzeżeń osób prywatnych w książeczkach Kasa nie jest obowiązana uwzględniać, choćby nawet pochodziły od wkładcy lub osoby, uprawnionej do podejmowania wypłat. Omyłki skreśla się z pisemnem potwierdzeniem na książeczce skreślenia w sposób dla wpisów obowiązujący.

§ 36.

Do umownego przeniesienia wierzytelności, wynikających z książeczki oszczędnościowej, — nawet na imiennie oznaczoną osobę wystawionej, — wystarcza wręczenie tej książeczki nabywcy wierzytelności i całkowita lub częściowa wypłata wierzytelności może nastąpić za przestawieniem książeczki, przyczem Kasa nie ma obowiązku badać legalności posiadania książeczki, przedstawionej do wypłaty, o ile wypłaty nie uzależniono od pewnych określonych w tym względzie warunków lub o ile utrata książeczki nie została przedtem zgłoszona w Kasie.

O ile chodzi o książeczki, wystawiane na imienne oznaczoną osobę bez zastrzeżeń co do osób uprawnionych do podnoszenia wkładów, uważa się każdego przedstawiającego książeczkę do wypłaty za prawnego pełnomocnika tej osoby, na którą książeczka jest wystawiona.

§ 37.

Wpłaty mogą być uskuteczniane również bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków i t. p. — Wpisania do książeczki oszczędnościowej, uskutecznionych w powyższy sposób wpłat dokonywa Kasa przy najbliższem przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić w drodze pocztowej na koszt i ryzyko wkładcy tylko za poprzedniem nadesłaniem Kasie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty oraz adresu wkładcy względnie osoby, na ręce której wypłata ma nastąpić, i za wyraźnem wskazaniem, w jaki sposób i do czyich rąk książeczka ma być zwrócona lub też czy ma zostać zatrzymana do rozporządzenia wkładcy. Wypłata może być dokonana w powyższy sposób na polecenie wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli odpowiednio do polecenia wypłaty się wylegitymuje i jeżeli osnowa zastrzeżeń w księdze zastrzeżeń (§ 38 statutu niniejszego) co do odnośnego wkładu wypłacie takiej się nie sprzeciwia.

Kasa upoważniona jest do potrącania z wkładu poniesionych przez siebie kosztów pocztowych.

Przy wypłacaniu całego kapitału wraz z procentami Kasa książeczkę oszczędnościową zatrzymuje i kasuje.

§ 38.

Jeżeli wypłatę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, uzależniono od pewnych określonych warunków, to Kasa musi o tem zapisać do książeczki oszczędnościowej odpowiednie zastrzeżenie. Wypłaty wierzytelności z takich książeczek można uskuteczniać tylko ściśle według osnowy zastrzeżenia.

Łączenie kilku warunków równocześnie jest dopuszczalnem, o ile warunki te wzajemnie się nie wyłączają i nie są sprzeczne ze sobą a określone są w sposób, wykluczający wątpliwość co do sposobu ich dopełnienia. Zastrzeżenia nie mogę się sprzeciwiać przepisom obowiązujących ustaw.

Zastrzeżone warunki mogą wychodzić zarówno od Kasy, jak i od wkładcy i na warunki te musi się zgodzić zarówno Kasa, jak i wkładca.

Wypłata wkładów z książeczek, uwarunkowanych zastrzeżeniami dokonywaną być może tylko zgodnie z osnową zastrzeżeń. Zastrzeżenie można zmienić lub wycofać. Zapisy o zastrzeżeniach ich zmianie lub cofnięciu należy uwidoczniać nietylko w samej książeczce, lecz także w odnośnej księdze wkładów, pełną zaś osnowę zastrzeżenia należy wpisać do specjalnej księgi zastrzeżeń, przychowywanej pod zamknięciem.

§ 39.

Jeżeli między niniejszą Kasą a innemi komunalnemi kasami oszczędności i gminnemi kasami pożyczkowo-oszczędnościowemi dojdzie do skutku porozumienie co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe, natenczas dojście do skutku takiego porozumienia obowiązany jest Zarząd Kasy podać do publicznej wiadomości w sposób, przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 40.

Ustalony przez Radę Kasy procent od wkładów, o ile wkładca nie zażąda wypłaty odsetek dolicza się do tychże wkładów, o ile zaś tej wypłaty zażąda, wypłaca się corocznie z upływem roku.

Bieg procentów rozpoczyna się od dnia następującego po dniu wpłaty i liczy się do dnia poprzedzającego dzień wypłaty.

Oprocentowanie książeczek może być różne w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu lub też od zgłoszonych zastrzeżeń albo innego uwarunkowania wypłaty wkładu.

Kasa zastrzega sobie możność wyróżnienia, w drodze premji lub rozlosowywania nagród, pewnych kategorji książeczek, które Rada Kasy uzna za zasługujące na takie wyróżnienie.

Wysokość i początek obowiązywania ustalonej stopy procentowej od wkładów, jako też warunki ewentualnych premji i rozlosowywania nagród Kasa podaje do publicznej wiadomości w

sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 41.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej może nastąpić — nawet w przypadkach egzekucji — tylko za jej przedstawieniem.

Wstrzymanie wypłaty wkładów z książeczki oszczędnościowej nastąpić może w przypadkach i w sposób przewidziany w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

§ 42.

W myśl art. 20 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczedności (Dz. U. R. P. № 38, poz. 339) wkłady na książeczki oszczędnościowe Kasy, rządzącej się statutem niniejszym posiadają charakter funduszów, ulokowanych z bez, pieczeństwem prawnem (pupilarnem).

Książeczki oszczednościowe tej Kasy w myśl art. 20 ust. 2 powyższego rozporządzenia będą przyjmowane przez państwowe względnie komunalne władze, urzędy i zakłady jako wadja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucje przy zawieraniu umów oraz jako zabezpieczenia pieniężne z innych tytułów wymagane.

Jako wadja i kaucje, składane władzom państwowym, względnie komunalnym urzędom i zakładom, nie mogą być przyjmowane książeczki oszczędnościowe opatrzone zastrzeżeniami.

§ 43.

W razie utraty książeczki oszczędnościowej unieważnienie jej i wydanie duplikatu może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania, przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy; duplikat książeczki może jednak być wydany już po upływie 6-ciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia o jej utracie.

Zagubienie, zniszczenie lub inną utratę książeczki oszczędnościowej może jej posiadacz zgłosić pisemnie lub ustnie bezpośrednio w zakładzie głównym Kasy lub jej oddziale względnie zbiornicy, skąd mu książeczkę wydano.

Zgłoszenie powyższe obowiązuje Kasę dopiero od chwili doręczenia jej dowodu sądowego o wdrożeniu postępowania przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

Wydanie duplikatu oraz wypłata wkładów lub procentów po upływie sześciu miesięcy od ogłoszenia o utracie książeczki, a przed uznaniem jej za nieważną nastąpić może na odpowiedzialność Kasy tylko do rąk tej osoby, która jest uprawniona do rozporządzenia wkładem.

Duplikat wystawia się na saldo książeczki pierwotnej.

§ 44.

Przedawnienie wierzytelności z tytułu niepodniesionych z Kasy wkładów oszczędnościowych, jako też skapitalizowanych procentów od takich wkładów następuje z upływem lat trzydziestu od dnia dokonania ostatniego wkładu lub ostatniej wypłaty względnie od dnia dopisania po raz ostatni przez Kasę procentów na książeczce oszczędnościowej.

Bieg trzydziestoletniego przedawnienia w tych przypadkach, gdzie chodzi o wkłady z odroczoną lub wstrzymaną wypłatą względnie dotknięte zakazem sądowym, lub płatne za określonym z góry terminem wypowiedzenia, nie może w stosunku do części wkładu, dotkniętej powyższemi ograniczeniami, rozpocząć się przed przywróceniem prawa do rozporządzenia wkładem, względnie przed upływem terminu określonego dla wypowiedzenia.

W stosunku do książeczek oszczędnościowych, wystawionych na imię osoby niewłasnowolnej, o ile o tem w książeczce było zapisane odpowiednie zastrzeżenie, bieg przedawnienia nie może się rozpocząć przed uzyskaniem własnowolności przez wspomnianą osobę.

Lista wierzytelności, ulegających przedawnieniu, podaną będzie na sześć miesięcy przed upływem okresu przedawnienia do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego). W ciągu powyższego okresu osoby, uprawnione do rozporządzenia odnośnemi wierzytelnościami, mogą żądać wypłaty tych wierzytelności względnie prosić o ich dalsze utrzymanie na rachunku Kasy.

Przedawnione wierzytelności przelewa Kasa na fundusz zasobowy.

§ 45.

Kasie przysługuje prawo wypowiadania wierzytelności.

Wypowiedzenie wkładu poszczególnemu wkładcy może być dokonane ustnie z zaznaczeniem tego w książeczce oszczędnościowej lub też przez zawiadomienie pisemne.

Wierzytelności takie mogą być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie zostaną podniesione w następujących przypadkach:

a) jeżeli nie będą podniesione w terminie naznaczonym w zawiadomieniu;
b) jeżeli w odpowiedni sposób nie stanie się zadość warunkom, ustalonym przez właściwe organa Kasy.

Takie złożenie wspomnianych wierzytelności jest równoznaczne z ich wypłaceniem.

Od wkładów wypowiedzianych Kasa z upływem terminu wypowiedzenia nie ma obowiązku płacić lub doliczać dalsze procenty.

B. Operacje czynne.

§ 46.

Kasa uprawniona jest:

1) nabywać polskie państwowe papiery procentowe, listy zastawne i obligacje banków państwowych, akcje Banku Polskiego, tudzież listy zastawne krajowych towarzystw kredytu długoterminowego, emitowane za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem), obligacje związków komunalnych i komunalnych instytucyj kredytowych tudzież banków, gwarantowanych przez związki komunalne, oraz udziały (akcje) wspólnych komunalnych instytucyj kredytowych;

2) udzielać pożyczek pod zastaw papierów, oznaczonych w punkcie 1), najwyżej do wysoko-

ści trzy czwarte ich wartości kursowej, a nie wyżej ich wartości nominalnej, oraz pod zastaw wystawionych przez siebie książeczek oszczędnościowych;

3) udzielać na hipotekę miejskich i wiejskich nieruchomości terminowych pożyczek, oprocentowanych i prawnie (pupilarnie) zabezpieczonych, z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru, a dla dłużnika przedterminowej spłaty pożyczki za poprzedniem co najmniej półrocznem wypowiedzeniem oraz z tem zastrzeżeniem, że budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką Kasy przez cały czas obciążenia będą ubezpieczone od ognia na warunkach poniżej w § 47 statutu niniejszego osobno określonych;

4) nabywać wierzytelności hipoteczne, zabezpieczone w sposób określony dla pożyczek w punkcie 3);

5) udzielać na cele budowlane — w granicach hipotecznego zabezpieczenia ewikcji — kredytu wekslowego w miarę postępu budowy do wysokości 50 procent wartości rzeczywiście wykonanych robót;

6) udzielać spółdzielniom zorganizowanym na zasadach ustawy z dnia 29 października 1920 roku (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) oraz późniejszych przepisów, ustawę powyższą zmieniających, kredytu do wysokości sumy udziałów członkowskich oraz własnych funduszów spółdzielni pod warunkiem, iż członkowie spółdzielni przyjmą poza swemi udziałami, jednakże w stosunku do ich wysokości, odpowiedzialność z własnych majątków za kredyt, otwarty spółdzielni przez Kasę;

7) udzielać pożyczek za zobowiązaniami pisemnemi (skryptami dłużnemi) lub za wekslami, jeżeli obok wystawcy przyjmą solidarną z nim odpowiedzialność co najmniej dwie osoby, zapewniające terminową spłatę całej pożyczki;

8) dyskontować weksle, zaopatrzone przynajmniej w dwa podpisy, zapewniające terminowe wykupienie weksla;

9) dyskontować, nie wcześniej jednak, jak na sześć miesięcy przed terminem płatności:

a) książeczki oszczędnościowe wystawione z zastrzeżeniem terminowem przez publiczne Kasy oszczędności, a mianowicie przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędności, Polski Bank Komunalny w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, wszystkie komunalne kasy oszczędności i wszystkie gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe;

b) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe wymienione w punkcie 1 niniejszego paragrafu;

c) kupony od wymienionych w punkcie 1 papierów procentowych.

10) umieszczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie lub za wypowiedzeniem — wolną gotówkę:

a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych i komunalnych instytucjach kredytowych tudzież w Banku Polskim;

b) w asygnacjach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego;

c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i w komunalnych kasach oszczędności;

11) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancją Państwa z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru pożyczki za poprzedniem co najmniej półrocznem wypowiedzeniem;

12) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych związkowi poręczającemu do wysokości 10 proc. wkładów oszczędnościowych; zakup obligacyj tegoż związku uważać należy za udzielenie mu pożyczki.

§ 47.

Budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką udzieloną przez Kasę, w myśl punktu 3-go § 46 statutu niniejszego, powinny być przez cały czas obciążenia ubezpieczone od ognia:

a) w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (b. Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie) lub w komunalnych ubezpieczeniach wojewódzkich na sumę przewyższającą co najmniej o 20 proc. kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych trzy czwarte części ubezpieczonej wartości nieruchomości;

b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpieczeń w obrębie Rzeczypospolitej, poręczonych przez związki publiczno-prawne, na sumę przewyższającą co najmniej o 30 proc. kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych dwie trzecich części ubezpieczonej wartości nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczona, czy to skutkiem pogorszenia się stanu budynków, czy spadku wartości realności, czy też z innych przyczyn, wynosi więcej niż rzeczywista wartość szacunkowa nieruchomości w czasie udzielenia pożyczki, należy stawki powyższe policzać od wartości szacunkowej. Szacunku dokonać może Kasa komisyjnie przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia.

Odstąpienie od powyższych zasad wymaga zezwolenie władzy nadzorczej.

Uiszczanie premji ubezpieczeniowych przyjmuje Kasa na siebie za odpowiednim za to odszkodowaniem.

§ 48.

Kasa obowiązana jest posiadać względnie umieścić w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych lub papierach przez Państwo gwarantowanych co najmniej 5 proc. sumy ogólnej wkładów oszczędnościowych, jeżeli ta suma przewyższa 200000 złotych. Przy obliczaniu tego procentu nie wlicza się do podstawy wymiaru zwaloryzowanych wkładów przedwojennych.

Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisanego zasobu w powyższych papierach, o ile to jest konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane

mogą być wtedy najpierw tylko papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero, gdyby zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskie państwowe papiery procentowe.

Nadto fundusze zasobowe Kasy, o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach powinny w 20-procentowej swej wysokości względnie nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczane być w wymienionych wyżej papierach. W razie zamiaru nabycia lub budowy własnego gmachu lub potrzeby pokrycia straty Kasa może papiery wartościowe, stanowiące lokatę funduszu zasobowego, pozbyć lub zastawić.

§ 49.

Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imienny dłużników i poręczycieli (solidarnych współdłużników) z uwidocznieniem zobowiązań, zaciągniętych przez tychże na własny rachunek czy też drogą poręczeń w Kasie.

Członków Zarządu Kasy nie wolno bez zezwolenia Rady Kasy przyjmować jako poręczycieli.

§ 50.

Poza operacjami czynnemi, o których mowa w § 46 statutu niniejszego, może Kasa — po uzyskaniu na to pozwolenia władzy nadzorczej:

1) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych:

a) związkowi poręczającemu do wysokości ponad 10 procent, nie wyżej jednak 20 proc. wkładów oszczędnościowych, przyczem zakup obligacyj związku poręczającego uważać należy za udzielenie mu pożyczki;

b) innym związkom komunalnym i innym związkom prawno-publicznym, o ile na podstawie obowiązujących ustaw związki te są uprawnione do zaciągania takich pożyczek i do pobierania bądź to samoistnych danin, bądź dodatków do podatków państwowych;

c) fundacjom i posiadającym osobowość prawną komunalnym zakładom zastawniczym (lombardom);

2) umieszczać rozporządzalne fundusze za zgodą związku poręczającego w instytucjach kredytowych przez Kasę założonych lub przez ten związek poręczonych.

Fundusze Kasy mogą być używane w sposób przewidziany w paragrafie niniejszym i punkcie 12-ym paragrafu 46 statutu niniejszego, najwyżej do wysokości 30 proc. ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych.

§ 51.

Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitału zasobowego na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej; może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności, celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów Kasy; wreszcie jest Kasa uprawniona nabywać na licytacji nieruchomości obciążone pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy.

C. Inne cele.

§ 52.

Kasa ma prawo:

1) redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, w Banku Polskim oraz w innych instytucjach finansowych, które wskaże Minister Skarbu,

2) przyjmować za opłatą jako depozyty na przechowanie dokumenty tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za realizowanie płatnych kuponów, ani wylosowanych papierów,

3) podejmować się kupna i sprzedaży państwowych tudzież innych notowanych na giełdach pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych oraz zarządzenia niemi, lecz jedynie na zlecenie i rachunek osób trzecich, przyczem kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów procentowych.

4) załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych i t. p. dokumentów;

5) na podstawie osobnego pozwolenia Ministra Skarbu, udzielonego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych rządząca się statutem niniejszym Kasa uprawniona test do dokonywania nadto następujących czynności bankowych:

a) na zaciąganie pożyczek na podstawie upoważnienia organu stanowiącego swego związku poręczającego i za osobną poręką tegoż związku za te pożyczki.

§ 53.

W związku z operacjami, o których mowa w statucie niniejszym, Kasa uprawniona jest przedsiębrać następujące czynności:

a) pozbywać własne wierzytelności hipoteczne i za zgodą organu stanowiącego związku poręczającego własne realności;

b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadku nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograniczeniami, wynikającemi z obowiązku posiadania względnie umieszczania zasobów posiadających bezpieczeństwa prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych i w papierach przez Państwo gwarantowanych (§ 48 siatutu niniejszego);

c) prowadzić agentury Banku Polskiego oraz Banków Państwowych i komunalnych;

d) wynajmować schówki w swym skarbcu, względnie w szafach bezpieczeństwa na warunkach przez Radę Kasy ustalonych;

e) otwierać rachunki bieżące i czekowe, przekazowe i korespondencyjne (conto - corentowe);

f) wystawiać przekazy i akredytywy na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klijenta w Kasie funduszów oraz w granicach funduszów, posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

IV. Szczegółowe uprawnienia Kasy.

§ 54.

Rządząca się statutem niniejszym Kasa, jako komunalna kasa oszczędności, jest na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339)—wolna:

1) od państwowych podatków: dochodowego, od darowizn i przemysłowego (zasadniczego i od obrotu);

2) od dodatków komunalnych do powyższych podatków);

3) od opłat stemplowych od podań wnoszonych tak przez Kasę jak i przez istniejące przy niej zakłady zastawnicze (§ 2 statutu niniejszego).

Przychody z wkładów na książeczki oszczędnościowe Kasy są wolne od podatku od kapitałów i rent, o ile wysokość wkładu nie przewyższa kwota 5,000 zł. (§ 52 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. w sprawie wykonania wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności).

Wpisy w książeczkach oszczędnościowych oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia o złożeniu lub zwrocie wkładców, wydawane przez Kasę są w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wolne od opłaty stemplowej.

Pisma, stwierdzające otrymanie pożyczki od Kasy, podlegają w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opłacie stemplowej w wysokości 0,3 proc. od sumy zobowiązania.

§ 55.

W razie niezapłacenia w terminie pożyczki, zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbyć najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki, zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery, notowane na giełdzie, mają być sprzedane po cenie giełdowej, a nienotowane — po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej.

Papiery wartościowe, przyjęte przez Kasę jako zastaw udzielonych pożyczek, mają być zapisane do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premjowych papierach wartościowych także numerów obligacyj, tudzież z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonych. (Na obszarze mocy obowiązującej Kodeksu Napoleona zapis do takiej księgi sznurowej komunalnej kasy oszczędności uważa się za równorzędny z zarejestowaniem, przewidzianem w artykule 2074 tegoż kodeksu).

V. Likwidacja Kasy.

§ 56.

Likwidacja Kasy może być dobrowolna lub przymusowa.

Dobrowolna likwidacja następuje na skutek uchwały związku poręczającego, zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przypadkach określonych w ustępie 3-cim artykułu 30-go wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności.

Rozporządzenie władzy, zarządzające lub zatwierdzające likwidację Kasy, jako też wdrożenie postanowienia likwidacyjnego ogłasza się w Lubelskim Dzienniku Wojewódzkim i Monitorze Polskim.

Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszenia statutu Kasy.

W ogłoszeniu odnośnem należy zawezwać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu 6 ciu miesięcy. Ogłoszenia należy powtórzyć trzykrotnie co najmniej w dwutygodniowych odstępach czasu po sobie. Po upływie 6-ciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, za które związek poręczający przyjął odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, to odpowiednich środków na pokrycie tych zobowiązań powinien w myśl obowiązujących przepisów dostarczyć związek poręczający.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza.

Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem sześciu miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jaka potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożona być powinna na lat trzydzieści do depozytu sądowego na rzecz tych wierzycieli. Wierzytelności takie, o ile ich do upływu okresu tego czasu wierzyciele nie podejmą, przypadają na rzecz związku poręczającego.

Nadwyżka majątku Kasy, pozostała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego, i po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel, uprzednim ustępem wskazanym, przechodzi na rzecz związku poręczającego, który powinien użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu.

Zwinięcie Kasy (oraz jej ewentualnych oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych lombardów) podaje związek poręczający w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

VI. Władze Nadzorcze.

§ 57.

Władzą Nadzorczą nad Kasą rządzącą się statutem niniejszym, jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji pierwszej Wojewoda, z którym współdziała w przypadkach przepisa-

nych tegoż paragrafu oznaczonych Wydział Wojewódzki (Izba Wojewódzka — a w instancji II i ostatniej Mininister Spraw Wewnętrznych, działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 58.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniom statutu niniejszego, służy władzy nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji Rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub związku poręczającego dla Zarządu Kasą do czasu wyboru nowych organów. Wybór ten powinien nastąpić w ciągu trzech miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

VII. Przepisy końcowe.

§ 59.

Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Lubelskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 60.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

Statut niniejszy uchwalony został na posiedzeniu Sejmiku powiatu Sokołowskiego w dniu 17-ym kwietnia 1928 roku i zatwierdzony reskryptem Pana Wojewody Lubelskiego z dnia 31 maja 1928 roku za L. 3062/Sm.

198.

Obwieszczenie o włóczęgostwie i wyłudzaniu wsparć.

L. 1608/Sm.

Podaję do publicznej wiadomości, że według zawiadomień Wojewodów: Łódzkiego, Lwowskiego, Warszawskiego, Kieleckiego, Wileńskiego, Tarnopolskiego, Poleskiego, Poznańskiego, Śląskiego, Krakowskiego, Wołyńskiego, Stanisławowskiego oraz sprawozdań Starosty Krasnostawskiego i Zamojskiego — włóczą się po kraju i wyłudzają na koszt swych gmin przynależności datki pieniężne następujące osoby:

1) Pietrzak Stanisława, córka Józefa i Magdaleny z Jankiewiczów, ur. 23-IV 1907 r. zamieszkała w Chójkowym Gruncie, gm. Budzisław, pow. kolskiego.

2) Stegent Czesław, syn Andrzeja i Rozalji, lat 22, zamieszkały w folw. Karszew, gm. Karszew, pow. kolskiego.

3) Karasiński Kazimierz, syn Marcina, ur. w 1900 r. z Leżajska, pow. Łańcut.

4) Wańczyk Juljan, syn Jana i Marji, ur. w 1873 r. z Leżajska, pow. Łańcut.

5) Buszko Danko, syn Jana i Marji, ur. w 1899 roku w Podliskach, pow. Mościska.

6) Fundakowski Czesław, syn Alojzego i Anny z Trybusów, ur. w 1900 r, z zawodu ślusarz, ze Świerzbowej polskiej, pow. Krosno.

7) Kaniowski Władysław, syn Franciszka i Salomei, ur. w 1901 roku, zamieszkały w m. Gąbina woj. warszawskiego.

8) Hetman Jan, syn Wincentego i Antoniny, ur. 14-X 1898 r., zamieszkały w Płocku.

9) Mazur Stanisław, syn Józefa i Franciszki, ur. 24-XII 1897 r., mieszkaniec wsi Zamość Stary, gm. Grabów nad Wisłą, pow. Kozienieckiego, woj. kieleckiego.

10) Fiołna Bronisława, córka Józefa i Anny z Wróblów, ur. w 1912 r., przynależna do m. Iłży, pow iłżeckiego, woj. kieleckiego.

11) Tyszkiewicz Józef, pochodzący ze wsi Słoboda, gm. Polańskiej, pow. Oszmiańskiego (kaleka-prawa ręka sucha).

12) Biłous Jan, syn Teodora i Marji, ur. w 1894 roku, w Witkowie nowym, pow. Radziechów.

13) Zieleniewicz Jan, syn Bazylego i Katarzyny ur. w 1909 r. w Staromiejszyźnie, pow. Skałat.

14) Szagec Jan, syn Stanisława i Katarzyny, ur. w 1897 r. Białej, pow. Tarnopol.

15) Kolaciek Rudolf, syn Prokopa i Julji, wyrobnik lat 34, przynależny do gm. Gniłowody, pow. Podhajce.

16) Domek Stefan, syn Łukasza i Heleny, ur. w 1882 r., rzekomo inwalida wojenny, przynależny do gm. Skorodyniec, pow. Czortków.

17) Bielakiewicz Kazimierz, podający się za stałego mieszkańca gm. Siedleckiej, pow. prużańskiego.

18) Szarzyński Tadeusz, syn Jana i Heleny, ur. 5-XI 1908 r. w Gnieźnie, podający się za stałego mieszkańca m. Poznania.

19) Sacharowicz Teodor, syn Jana i Marji, ur. 5-X 1893 r. w Kamieńcu Podolskim, podający się za stałego mieszkańca m. Poznania.

20) Gebauer Rudolf, ur. 29-XI 1883 roku, zamieszkały do dnia 5-III 1908 r. w gm. Stare Tarnowice, woj. śląskiego.

21) Przyłęcki Stanisław, rzekomo zamieszkały w Poznaniu przy ul. Górnej Wildzie 64.

22) Goerlich Franciszek, syn Józefa i Marji, ur. w 1903 r., zamieszkały w Rydułtowach, pow Rybnik.

23) Majka Jakób, syn Jana i Marji, lat 53, ur. w Bartkówce, pow. Brozów.

24) Podwirny Kiryło, ur. w 1905 r. w Siedliskach, pow. lwowskiego.

25) Wojtków Jerzy, syn Waśka i Pazi, ur. w 1889 r. w Ustrzykach Dolnych, pow. Lisko.

26) Hapaczyło Zofja, lat 35, ur. w Uhercach Niezabitowskich, pow. Gródek Jagielloński.

27) Wysoczańska Katarzyna, lat 19, ur. w gm. Chołyniec, pow. Jaworów.

28) Kühner Stanisław, syn Franciszka i Olgi, ur. w 1897 r. w Fehlbachu, przyn. do Kobylnicy Ruskiej, pow. Jaworów.

29) Zuch Leon, ur. w 1880 r., syn Izraela Strauchlera i Anny Zuch z Chlebowic, pow. Bóbrka.

30) Pank Wasyl, lat około 50, syn Jana i Kaśki, z Chlebowic, pow. Bóbrka.

31) Zagórski Jan, ur. w 1907 r., syn Jana i Kseni, ze Sądowej Wiszni, pow. Mościska.

32) Martula Michał, lat około 26. syn Wojciecha i Agnieszki, z Przychojca pow. Łańcut.

33) Pawełek Antoni, syn Karola i Marji, ur. w 1895 r., pochodzący i przynależny do gm. Żywiec.

34) Powierza Wiesław. podający się fałszywie za ucznia Akademji Sztuk Pięknych w Krakowie.

35) Borzecki Alojzy, syn Stanisława i Wandy, ur. 27-IV 1913 r. w Tarnowie i tam przynależny.

36) Szeliga Franciszek, syn Jana i Katarzyny, ur. 1888 r., przynależny do gm. Ostrów, powiatu bocheńskiego.

37) Gudzowaty Józef (Asafat), lat 36, syn Jana i Anastazji, ur. w Kałuszu z zawodu piekarz.

38) Stefaniczyn Mikołaj ze Skolnego.

39) Lipska Józefa, ur. w Swaryczowie, pow. Dolina, lat 36, stanu wolnego, rzekomo krawczyni.

40) Kozaczek Antoni, ur. w 1875 r. w Swaryczowie, pow. Dąbrowa przejsciowo zamieszkały w Stanisławowie, syn Wojciecha i Ewy, były oficjał skarbowy.

41) Bieńkowski Kazimierz, syn Jana i Bronisławy, ur. 5-II 1906 r. w Mystkowie, gm. Starożęcin, pow. płońskiego.

42) Kwiatkowski Stanisław, zredukowany nauczyciel szkoły powszechnej we wsi Arkuszewo, gm. Przedecz, pow. włocławskiego.

43) Dańczak Władysław, syn Jana i Józefy z Oleniczaków, ur. 17-II 1920 r., przynależny do Stężycy, pow. Kościan.

44) Nowacki Maksymiljan, ur. 27-X 1902 roku, zam. w Poznaniu przy ul. Zielonej.

45) Kozak Stefan, ur. w 1894 r. w Futorach, pow. Lubaczów. legitymujący się świadectwem ubóstwa z daty: Biała pow. Tarnopol 15-VII 1929 r. L. 135/29.

46) Bobesiuk Stefan, ur. w 1913 r. w Hłubczkumałym, zamieszkały w Nowym Rogowcu, pow. Zbaraż.

47) Utynkowicz Łukasz, syn Stefana i Eleonory. ur. w 1908 w Witkowe nowym, pow. Radziechów.

48) Gałuszka Bronisław, ur. 1892 r. we Lwowie, syn Józefa i Ewy, przynależny do gm. Twierdza, pow. Mościska.

49) Gałuszka Walerjan Henryk, syn Józefa i Ewy, ur. w 1903 roku w Brodach, przynależny do gm. Twierdza, pow. Mościska

50) Łoza Michał, syn Tomasza i Tekli, ur. w 1904 r. w Kosienicach, pow. Przemyśl.

51) Repich Feliks, syn Michała i Rozalji, ur w. 1897 r. w Łętowni, pow. Przemyśl.

52) Baraniecki Tomasz, syn Jana i Katarzyny, ur. w 1896 w Popowicach, pow. Przemyśl.

53) Kosowski Wojciech, lat 65, ur. w Stroniu, pow. Wadowice, legitymujący się fałszywym dowodem tożsamości wydanym rzekomo przez gm. Rudnik, pow. Nisko.

54) Szmulowicz Samuel, ur. w 1897 r. z Jaślisk, pow. Sanok.

55) Tymczyszyn Wasyl, ur. 18-VIII 1904 r., syn Hryńka i Anny, z gm. Zarajsko, pow. Sambor.

56) Misztalski Jan z Sieniawy, pow. Jarosław.

57) Plust Elżbieta, córka Tomasza, mieszk. wsi Szukszcze, gm. Dziewieńskiej, pow. oszmańskiego.

58) Szulgo Stefan, syn Antoniego i Tekli, lat 42, mieszk m. Rakowa, pow. mołodeczańskiego.

59) Sułżycka Marja, córka Ingacego i Klementyny, lat 30, z zawodu krawcowa, ur. we wsi Nieścinięta, gm. Solskiej, pow. oszamiańskiego.

60) Stefaniszyn Anna, córka Hrynia i Fewroni, lat 15, z Trościańca, pow. Dolina.

61) Czolij Dmytro, syn Jedwochy, ur. w 1901 roku, z Negowiec, pow. Kałusz.

62) Antoniewicz Zofja, ur. w 1892 r., żona Ignacego, z Jarosławia.

63) Rachela Etia Dawid Schmerzler, ur. w 1888 r. w Nadwórnej, córka Jakóba i Matli.

64) Kowalczuk Antoni, syn Jana i Katarzyny, przynależny do Turki.

65) Strumieński Stanisław, syn Mitrofona i Lidji, lat 26, stały mieszkaniec m. Ostroga, woj. wołyńskiego.

66) Dubiniewicz Władysław, syn Jana i Katarzyny, lat 24, stały mieszkaniec m. Ostroga, woj. wołynskiego.

67) Dubiniewicz Jan, syn Jana i Katarzyny, lat 21, stały mieszkaniec m. Ostroga, woj. wołyńskiego.

68) Sarnecki Gracjan, syn Zygmunta i Franciszki, lat 23, stały mieszkaniec m. Ostroga, woj. wołyńskiego.

69) Tomułowicz Roman, syn Kaspra i Marji, lat 24, stały mieszkaniec m. Ostroga, woj. wołyńskiego

70) Kostrzanowski Bolesław, syn Władysława, mieszkaniec m. Krasnegostawu, woj. lubelskiego.

71) Muterperl Jankiel Hersz, syn Szmula i Sury, ur. 28-IV 1905 r. w Szczebrzeszynie, pow. zamojskiego, woj. lubelskiego.

Ze względu na to, że wyżej wymienione osoby nie posiadają prawa do opieki trwałej w podanych gminach, względnie prawo to już utraciły, przeto dla zapobieżenia dalszym nadużyciom z ich strony, Lubelski Urząd Wojewódzki podając powyższe do wiadomości, przestrzega, że ewentualnie udzielone wsparcia nie będą wracane.

Lublin, dnia 31 maja 1930 r.

Naczelnik Wydziału
w/z (—) *Filipiński.*

B. DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

IV.

Komunikaty i wydawnictwa zalecane.

199.

Komunikat Izby Skarbowej w Lublinie w sprawie zaginięcia pokwitowania kasowego Serja I F. Nr. 271419.

L. dz. W. III. 10385/6/30.

Izba Skarbowa w Lublinie zawiadamia, że w dniu 28 kwietnia 1930 r. zaginął w Kasie Skarbo-

wej w Pińsku blankiet pokwitowania kasowego wzór Nr. 8 Serja I F. Nr. 271.419. W wypadku ujawnienia przez władze państwowe i samorządowe pokwitowania oznaczonego wyżej wymienionym numerem, należy powiadomić o tem Izbę Skarbową.

Lublin, dnia 7 czerwca 1930 r.

Naczelnik Wydziału
(—) *Topczewski.*

200.

Uruchomienie Agencji Pocztowej 2 stopnia Seroczyn pow. siedleckiego.

W dniu 17 czerwca b. r. została uruchomiona agdncja pocztowa 2 stopnia Seroczyn powiatu siedleckiego.

Wymianę poczt uskutecznia nowouruchomiona agencja z urzędem p. t. Siedlce 2.

Numer sytuacyjny pola dla strefy paczkowe j392.

201.

Z WYDAWNICTW.

1) **„Zasady organizacji gospodarstw małych"**—*inż. Tadeusza Janikowskiego.* Bibljoteka Puławska Nr. 19. Warszawa 1930 rok. Stron 464.

Praca inż. Tadeusza Janikowskiego jest pierwszym w języku polskim podręcznikiem organizacji małych gospodarstw rolnych. Książka ta przeznaczona jest dla nauczycieli ludowych szkół rolniczych, instruktorów rolnych, praktycznych działaczy na polu agronomji społecznej.

Treść „Zasad organizacji gospodarstw małych" zawarta jest w XXVIII rozdziałach w których są poruszane aktualne zagadnienia, któremi interesują się obecnie zarówno ekonomiści, jak również działacze społeczni.

Książka zawiera następujący spis rzeczy:

1) Gospodarstwo wiejskie. 2) Cechy małych gospodarstw. 3) Typy małych gospodarstw. 4) Praca i jej wykorzystanie w gospodarstwie. 5) Praca fizyczna. 6) Wynagrodzenie za pracę. 7) Inwentarze martwe i środki pomocnicze. 8) Praca sprzężajna. 9) Rola budowli w organizacji gospodarstwa. 10) Zagroda i wieś. 11) Rynki zbytu i kupna. 12) Warunki przyrodnicze organizacji gospodarstwa. 13) Gospodarka nawozowa. 14) Organizacja gospodarki pastwiskowej. 15) Organizacja gospodarki łąkowej. 16) Pole i rośliny polowe. 17) Zmianowanie i płodozmian. 18) Kultury ogrodowe. 19) Organizacja warzywnika. 20) Organizacja gospodarki ogrodowej. 21) Organizacja pasieki. 22) Organizacja chowu kur i owiec. 23) Organizacja chowu świń. 24) Organizacja chowu bydła. 25) Organizacja chowu ptactwa domowego. 26) Część ogólna. 27) Kierunek mięsny chowu drobiu; a) kierunek nieśny; b) organizacja fermy jajczarskiej. 28) Kontrola postępu i dochodowości gospodarstwa.

Książkę inż. Janikowskiego można polecić każdemu, kto popularyzuje wiedzę rolniczą, gdyż z niej można nauczyć się, jak planowo użyć i ustosunkować trzy czynniki gospodarstwa wiejskiego, a więc pracę człowieka, przyrodę i inwentarz w zastosowaniu do poszczególnych dziedzin gospodarstwa.

2) **„Themis Polska"** pismo nauce prawa poświęcone, wydawane z zapomogi Instytutu Popierania Nauki pod nazwą „Kasa im. Rektora J. Mianowskiego".

Obecnie ukazał się z kolei piąty tom serji trzeciej tego perjodycznego prawniczego wydawnictwa naukowego, stanowiącego organ wydziału prawa i nauk politycznych Uniwersytetu Warszawskiego oraz Towarzystwa Prawniczego w Warszawie i zawiera następujące artykuły:

S. Kutrzeba—„Idea wolności w ustroju dawnej Rzeczypospolitej Polskiej".

W. Sokalski—„Spędzenie płodu w nowoczesnem ustawodawstwie".

T. Buczkowski—„Prawa mniejszości w spółkach akcyjnych".

J. Kopczyński—„Prawo urzędnicze obowiązujące w Rzeczypospolitej Polskiej".

A. Vetulani—„Włoska ustawa o ślubach koscielnych".

Ponadto znajdują się 4 artykuły w języku francuskim:

Berthélemy'ego — dotyczący porównania zasad francuskiego i angielskiego prawa administracyjnego pod tytułem: „Comparation des principes du droit administratif français aux pratiques administratives de pays anglo-saxons".

H. Capitant'a—o charakterze społecznym projektu kodeksu międzynarodowego o prawie obowiązkowem i umowach p. t. „Le caractère social du projet de code international des obligations et des contrats".

K. Hermann'a-Otavsky'ego—o unifikacji międzynarodowego prawa handlowego p. t. „Le problème de l'unification internationale du droit commercial".

J. Péritch'a—studjum porównawcze o wynikach unifikacji ustawodawstwa w Jugosławji i Polsce p. t. „Les efforts d'unification legislative de la Yougoslavie en comparation avec ceux de la Pologne".

3) **Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lubelskiego za miesiąc czerwiec b. r.**

Rocznik X zeszyt 6 (18).

Ostatnio wyszedł z druku nowy zeszyt tego perjodycznego wydawnictwa urzędowego zawierający w części urzędowej między innemi okólniki w sprawie zwalniania od cła przedmiotów zakupywanych przez szkoły, w sprawie obchodu 25-lecia walki o szkołę polską, w sprawie zaświadczeń celem uzyskania ulgowych paszportów zagranicznych, w sprawie stosowania przepisów o przejazdach ulgowych młodzieży szkolnej, w sprawie terminu egzaminów wstępnych w państwowych seminarjach nauczycielskich.

V. OGŁOSZENIA.

1) Konkurs na posadę lekarza szkolnego we wsi Grębków, pow. węgrowskiego.

L. 958.

Wydział Powiatowy w Węgrowie (Województwo Lubelskie) ogłasza, że we wsi Grębków wakuje posada lekarza szkolnego i kierownika ambulatorjum z uposażeniem 400 zł. miesięcznie.

Reflektanci winni się wykazać dowodami przynajmniej dwuletniej praktyki lekarskiej.

Termin składania ofert do dnia 10 lipca 1930 roku.

Węgrów, dnia 5 czerwca 1930 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta (—) Dr. LUTMAN.

2) Ogłoszenie przetargu na roboty przy budowie 7-mio klasowej szkoły powszechnej w Krasewie, pow. radzyńskiego.

L. 2139.

Powiatowy Komitet Budowy szkół powszechnych powiatu Radzyńskiego ma do oddania w drodze publicznej konkurencji ofertowej roboty przy budowie 7-mio klasowej szkoły powszechnej w Krasewie.

Roboty obejmą wykonanie muru w stanie surowym oraz więźby dachowej wraz z pokryciem.

Oferty należy składać w zalakowanych kopertach z napisem: „Oferta na budowę szkoły w Krasewie"—do Wydziału Powiatowego w Radzyniu do dnia 19 lipca 1930 roku do godziny 11-ej rano.

Do oferty należy dołączyć wadjum w wysokości 5 proc. oferowanej sumy.

Komitet zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta — jak też rospisanie nowego przetargu według zmniejszenia ilości robót.

Bliższe szczegóły udziela Wydział Powiatowy w Radyniu w godzinach urzędowych, gdzie można otrzymać ślepy kosztorys.

Radzyń, dnia 12 czerwca 1930 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.
(—) B. Miedzybłocki.

3) Przetarg na pokrycie dachów budynków Nr. 4 i 6 w Lublinie w Obozie Południowym.

L. Reg. 820/3828/30.

2 Okręgowe Szefostwo Budownictwa w Lublinie ulica Szpitalna 12 ogłasza przetarg nieograniczony na pokrycie dachów nową blachą ocynkowaną i starą blacha budynków magazynowych № 4 i 6 dla Pomocniczej Składnicy Inżynierji w garnizonie Lublin w Obozie Południowym.

Warunki i druki ofertowe są do przejrzenia i nabycia w kancelarji Szefostwa w godzinach urzędowych.

Oferty należy składać w kancelarji Szefostwa w terminie do godziny 11-ej dnia 1 lipca b. r.

Zastrzega się prawo przeprowadzenia dodatkowego ustnego przetargu i dowolnego wyboru oferenta.

Lublin, dnia 16 czerwca 1930 r.

Zast. Szefa Bud. O. K. II
(—) inż. GRUCA kpt.

4) Obwieszczenie Wydziału Hipotecznego w Sokołowie Podl. w sprawie terminu do pierwiastkowej regulacji hipoteki nieruchomości nabytej przez małż. Szczeblewskich.

L. 131.

Wydział Hipoteczny powiatu Sokołowskiego obwieszcza, że na dzień 27 września 1930 r. wyznaczony został termin do pierwiastkowej regulacji hipoteki dla nieruchomości położonej we wsi Kosów-Hulidów, gminy Kosów, pow. sokołowskiego, składającej się: 1) z siedliska i budowli na takowem znajdujących się, a mianowicie: połowy domu mieszkalnego drewnianego, całej stodoły i obory z przystawioną drwalką, nabytej przez Wojciecha i Annę małżonków Szczeblewskich od nieżyjącego obecnie Feliksa Masłowskiego i 2) z łąki, zawierającej szerokości 1.060 metr i długości 134 metr., nabytej przez samą Annę Szczeblewską od spadkobierców Wojciecha Oleszczuka.

Wzywa się wszystkie osoby interesowane, aby w oznaczonym terminie zgłosiły swoje prawa w kancelarji tegoż Wydziału Hipotecznego w Sokołowie pod skutkami prekluzji.

Sokołów, dnia 6 czerwca 1930 r.

Pisarz Wydziału Hipotecznego
przy Sądzie Pokoju w Sokołowie
(—) J. BIELIŃSKI.

5) Licytacje majątków ruchomych i nieruchomych.

№ rp. 1076.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej № 45 na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza że od godziny 10-ej rano w dniu 10 lipca 1930 r. w os. Michów, przed Urzędem Gminy, została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do **Gryty Andrzeja**, składających się z dwóch krów, ocenionych na sumę zł. 900.

Lubartów, dnia 7 czerwca maja 19 0 r.

Komornik Sądowy (—) S. Jakubowski.

№ rp. 990/30.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej № 45 na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza że od godziny 10-ej rano w dniu 1 lipca 1930 r. w Lubartowie, przed Urzędem Magistratu, została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do **Sienkiewiczów Anny i Aleksandra,** składających się z maszyny do szycia nożnej firmy „Singer i szafy na ubranie, ocenionych na sumę zł. 540.

Lubartów, dnia 7 czerwca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) S. Jakubowski.

№ rp. 386/30.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej № 45 na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza że od godziny 10-ej rano w dniu 10 lipca 1930 r. w os. Michowie przed Urzędem Gminy, została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do **Kozaka Władysława,** składających się z sieczkarni, jałówki i 2 ch ś inek, wagi każda około 50—55 kl., ocenionych na sumę zł. 460.

Lubartów, dnia 5 czerwca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) S. Jakubowski.

№ rp. 1886/30.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej № 45 na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza że od godziny 10-ej rano w dniu 4 lipca 1930 r. w Lubartowie, przed Urzędem Magistratu, została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do **Kwiatka Mikoła-**

Z kwesty urządzonej w Rykach w dniu 17-IV 1930 r przez Organ. Sjonistyczną na rzecz biednych emigrantów do Palestyny, uzyskano 57 zł: 11 gr.

Z kwesty urządzonej w Żelechowie przez Organizację Sjonistyczną w dniu 16-IV 1030 r., uzyskano 49 zł. 86 gr.

Starosta Powiatowy w Hrubieszowie ogłasza:

Stowarzyszenie Zjednocz. Szkół Żydowskich w Hrubieszowie, urządziło w dniu 4 I 1930 r. kwestę, która dała czystego zysku 77 zł. 55 gr.

Stow. Młodz. Polskiej w Malicach, urządziło w dniu 4-V 1930 r. kwestę, która dała czystego zysku 28 zł. 72 gr.

Zarząd Ochotn. Straży Pożarnej w Sahryniu, urządził w dniu 3-V br, kwestę, która dała czystego zysku 12 zł. 50 gr.

Powiatowe Koło Związku Inwalidów Wojennych w Hrubieszowie, z kwesty urządzonej w dniu 1-VI 1930 roku w Hrubieszowie, uzyskało 185 zł. 83 gr.

Starosta Powiatowy w Janowie Lub. ogłasza:

Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej w Białej koło Janowa Lubl., z urządzonej kwesty w dniu 18-V 1930 roku, uzyskało 65 zł. 43 gr., przeznaczając zebraną sumę na cele kulturalno oświatowe.

Zarząd Organ. Sjonistycznej „Hechaluc Pioner" w Zaklikowie, z urządzonej kwesty w dniu 16-V 1930 r., uzyska 29 zł. 32 gr.

Starosta Powiatowy w Krasnymstawie ogłasza:

Z kwesty przeznaczonej w dniach 8, 9, i 10 V 1930 r. na przebudowę kopuły w kościele św. Trójcy w Krasnymstawie, uzyskano kwotę 317 zł. 80 gr.

Starosta Grodzki w Lublinie ogłasza:

Z kwesty odbytej w dniu 14-V 1930 r., przez Organ „Hechaluc Pioner" w Piaskach, uzyskano 27 zł. 61 gr.

Z kwesty urządzonej w dniu 27 V b. r., przez T-wo „Bajs Jakób" w Lublinie, uzyskano 200 zł. 15 gr.

Z kwesty odbytej w dniach 19 II i 27-IV b. r, przez T-wo Ochotn. Straży Pożarnej w Lublinie, uzyskano 1089 zł 84 grosze.

Z kwesty urządzonej w dniu 17-V b. r., przez Repr Kół Rodzicielskich przy szkołach Średnich w Lublinie, uzyskano 1148złotych 28 gr.

Z kwesty urządzonej w dniu 26-VI 1930 r przez Centr. Stow. Opieki nad dziećmi i sierotami Żydowskimi w Lublinie, uzyskano 311 zł. 77 gr.

Z kwesty urządzonej w dniu 29 VI b. r., przez Wydział Kolonij Letnich. L. T. D., uzyskano 813 złotych 11 gr.

Z kwesty urządzonej w dniach 24 i 25 b. r przez T-wo Ostatnia Posługa „Chesed sel Emes" w Lublinie, uzyskano 186 zł. 15 gr.

Z kwesty urządzonej w dniu 30-III b. r., przez Zw Młodzieży Polskiej w Lublinie,uzyskano 335 zł. 61 gr.

Z kwesty urządzonej w dniu 21.III b.r. przez 7-mio kl. szkołę „Tarbut" w Lublinie, uzyskano 375 zł. 31 gr.

Z kwesty urządzonej w dniu 10 IV b. r., przez Żyd. T-wo Gimn. Sport. „Hakoach" w Lublinie, uzyskano 263 zł. 54 grosze.

Z kwesty urządzonej w dniu 11 IV1930 r. przez Zarząd Gmginy Wyznaniowej Żydowskiej, uzyskano 292zł. 2 gr.

Z kwesty urządzonej w dniu 13 IV 1929 r. przez Stow. Pań św. Wincentego a Paulo, uzyskanc 689 zł. 36 gr.

Z kwesty urządzonej w dniu 6 i 5-III 1930 r, przez Stow. Pań św. Wincentego a Paulo w Lublinie, uzyskano 1215 zł. 28 gr.

Z kwesty urządzonej przez T-wo Uniwersytetu Robotn. w Lublinie, w dniu 1-V b. r., uzyskano 131 zł. 88 gr.

Z kwesty urządzonej w dniu 25.IV b. r. przez Szkołę pow. № 4 w Lublinie, uzyskano 303 zł. 50 gr.

Z kwesty urządzonej w dniu 3 i 4 V b. r. przez Lub, Koło P. M S.,uzyskano 294 złotych 18 gr.

Z kwesty urządzonej w dniu 21-IV 1930 r., pzzez Robotnicze T-wo Przyjaciół dzieci w Lublinie, uzyskano 234 zł. 13 groszy.

Z kwesty urządzonej w dniu 16-V 1930 r., przez T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Mełgwi, uzykano 27 zł. 30 gr

Z kwesty urządzonej w dniu 20-V 1930 roku, przez Stow. Pań św. Wincentego a Paulo w Lublinie, uzyskano 457 zł. 69 gr.

Z kwesty urządzonej w dniu 17 XI 1929 roku. przez Op. Szkol przy szkole № 15 w Lublinie, uzyskano 392 zł. 38 groszy.

Z kwesty urządzonej przez Centr. Organ. Opieki nad dziećmi żydow. w Lublinie, w dniu 17-IX 1929 r. uzyskano 268 zł. 10 gr.

Starosta Powiatowy w Lubartowie ogłasza:

T-wo Kursów Wieczorowych dla Robotników w Warszawie Oddział w Czemiernikach, urządziło w dniu 16-IV 1930 r. kwestę, która dała czystego zysku 9 zł. 80 gr.

Z kwesty urządzonej w dniu 17-IV 1930 r. w Lubartowie na rzecz Organ. „Hęchaluk Pioner" w Polsce, uzyskano 60 zł. 81 gr.

Kwesta uliczna urządzona w dniu 1-V 1930 r., przez Powiatowy Komitet P.P.S. d. Frakcja Rewolucyjna w Lubartowie, dała dochodu 27 zł. 47 gr.

Starosta Powiatowy w Łukowie ogłasza:

Zarząd Koła Okręg. P. M. S. w Łukowie, z urządzonej w dniu 3 i 4-V br. kwesty ulicznej, osiągnieto ogółem sumę 343 zł. 59 gr., przeznaczono na rzecz Polsk. Mac. Szkol.

Tow. Uniwerst. Rob. Oddz. w Łukowie, z urządzonej w dniu 1-V br. kwestę w Łukowie, uzyskano kwotę 108 zł. 96 gr. Wymieniona kwota przeznaczona na cel T-wa.

Organ. „Hechaluc Pionier" w Łukowie, z urządzonej w dniu 23 IV br. kwesty w Łukowie, uzyskała kwotę 57 zł. 63 grosze.

Organ. Sjonistyczna w Polsce Oddz. w Stoczku, z urządzonej w dniu 16-V br. kwesty ulicznej, uzyskała kwotę 40 zł. 83 gr. na cele popierania emigracji do Palestyny.

Straże Ogniowe w Szaniawach-Matysach, z urządzonej w dniu 25 i 29-V 1930 r. kwesty ulicznej w Trzebieszowie, uzyskała kwotę 144 zł. 13 gr., z przeznaczeniem na cel Straży.

Straż Ogniowa w Trzebieszowie, z urządzonej w dniu 18-V br. kwesty zamkniętej, uzyskała kwotę 57 zł. 27 gr. z przeznaczeniem na cele tejże Straży.

Organ. Sjonistyczna w Łukowie, z urządzonej w dniu 23 IV br. kwesty ulicznej zamkniętej w Łukowie, uzyskała kwotę 57 zł. 26 gr., z przeznaczeniem na cele popierania emigracji do Palestyny.

Starosta Powiatowy w Puławach ogłasza:

Str. Ogn. Ochotn. w Gołębiu z urządzonej w dniu 4 maja r. b. kwesty uzyskała kwotę 43 zł. 70 gr.

T-wo Kursów Wiecz. dla Robot. Oddział w Markuszowie z urządzonej w dniu 26 go maja r. b. kwesty uzyskała kwotę 20 zł. 75 gr.

T-wo Kursów Wiecz. dla Robot. Oddział w Końskowoli z urządzonej w dniu 16 IV r. b kwesty uzyskało kwotę 27 zł. 48 gr.

Oddział T-wa Kursów Wiecz. dla kobiet w Kurowie z urządzonej w dniu 16 kwietnia r. b. kwesty uzyskał kwotę 33 zł. 82 gr.

T-wo Uniw. Rob. w Końskowoli z urządzonej w dniu 18 maja r. b. kwesty zebrało kwotę 21 zł 48 gr.

Straż Ogn. Ochotn. z urządzonej kwesty ulicznej w Piotrawinie w dniu 8 maja r. b. zebrała kwotę 105 zł. 77 gr.

Starosta Powiatowy w Siedlcach ogłasza:

Z kwesty urządzonej w dniu 8 V b. r., przez T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Rososzy, uzyskano 48 zł. 65 groszy.

Z kwesty ulicznej urządzonej dnia 30-IV b. r., przez T-wo „Bejs Lechem" w Siedlcach, uzyskano 34. zł. 45 gr.

Kwesta urządzona w dniu 24-IV br., przez Żydowskie T-wo Dobroczynności „Dom Noclegowy" w Siedlcach, dała dochodu 61 zł. 37 gr.

Kwesta urządzona dnia 28 IV br. przez T-wo „Bikur Chojlim" w Siedlcach, dała dochodu 54 zł. 67 gr.

ja, składających się z krowy wieprzaka i świnki, ocenionych na sumę zł. 450.

Lubartów, dnia 4 czerwca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) S. **Jakubowski.**

№ rp. 1886/29.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie, Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej Nr. 45, na zasadzie nrt. 1030 U.P.C. ogłasza, że od godziny 10 rano w dniu 4 lipca 1830 r. w Lubartowie, przed Urzędem Magistratu, została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do **Barana Michała,** składających się z maciory, jałówki i krowy, ocenionych na sumę 480 zł.

Lubartów, dnia 4 czerwca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **S. Jakubowski.**

Nr. 723/30.

Komornik Sądu Grodzkiego w Sokołowie-Podlaskim, na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. podaje do wiadomości, że w dniu 15-go lipca 1930 r. o godz. 10 rano w majątku Patrykozy, gm. Kowiesy, odbędzie się sprzedaż przeż licytację majątku ruchomego należącego do **Cichowskiego Stanisława,** ocenionego na sumę jedenaście tysięcy (11000) zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzeć można będzie w dniu sprzedaży.

Sokołów, dnia 12 czerwca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Olędzki.**

№ 297/30 r.

Komornik Sądowy na powiat Konstantynowski, mający swą siedzibę w mieście Białej-Podlaskiej niniejszem obwieszcza. że w dniu 3 października 1930 roku od godziny 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgoyego w Białej Podlaskiej, na zaspokojenie należności Stefaniuka, Mikołajczuka, Kasprzuka, Michaliny Paluszkiewicz, Borejki i firmy H. Rubinsztejn i S-ka, odbędzie się sprzedaż publiczna należącej do **Jana po Janie Oleszczuka,** osady włościańskiej położonej we wsi Manie, gm. Tłuściec, powiatu Radzyńskiego, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 45/41, zawierającej przestrzeni 19 morgów 209 prętów z zabudowaniami i innemi przynależnościami szczegółowo w opisie wymienionemi.

Nieruchomość ta hipoteki niema, w zastawie lub dzierżawie nie znajduje się, lecz obciążona jest dożywociem na rzecz ojca dłużnika Jana syna Karola Oleszczuka.

Licytacja powyższej nieruchomości na podstawie opisu, dokonanego przez zsstępcę komornika na powiat Radzyński w dniu 16 lutego 1929 roku rozpocznie się od sumy dwunastu tysięcy (12000) złotych.

Pragnący drzyjąć udział w licytacji, przed rozpoczęciem takowej winni złożyć komornikowi licytację prowadzącemu kaucję (vadium) w kwocie 1200 zł. i na żądanie dowód obywatelstwa Polskiego, oraz zaświadczenie odnośnych władz administracyjnych, iż mają prawo nabywania gruntów włościańskich.

Opis, szacunek i dokumenty tyczące się tej sprzedaży mogą być przejrzane w Kancelarji Sądu Okręgowego w Białej Podlaskiej lub u obwieszczającego komornika w godzinach biurowych.

m. Biała-Podlaska, dnia 18 czerwca 1930 roku.

Komornik Sądowy (—) **Gałach.**

№ 1157/29 r.

Komornik Sądowy na powiat Konstantynowski mający swą siedzibę w mieście Białej-Podlaskiej, niniejszym obwieszcza, że w dniu 3 października 1930 roku od godziny 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej-Podl. odbędzie się sprzedaż publiczna w drodzę działów 1/4 części osady włościańskiej, położonej we wsi Gnojno, gm. Zakanale, powiatu Konstantynowskiego, zapisanej do tabeli likwidacyjnej tejże wsi Gnojno pod Nr. 4, pozostałej po zmarłej **Anastazji z Czuhaków Franczukowej,** przestrzeni 9 morgów 224 pręty w szachownicy wraz z zabudowaniami drewnianemi krytemi słomą i innemi przynależnościami szczegółowo w opisie wymienionemi.

Nieruchomość ta hipoteki niema, w zastawie i dzierżawie nie znajduje się.

Licytacja powyższej nieruchomośai na podstawie opisu, dokonanego w dniu 17 stycznia 1930 roku rozpocznie się od sumy dziewięciu tysięcy (9000) złotych, przyczem na zasadzie art. 1182 U. P. C. może być sprzedana i poniżej oszacowania.

Pragnący przyjąć udział w licytacji przed rozpoczęciem takowej winni złożyć komornikowi prowadzącemu licytację kaucję (vadjum) w kwocie 900 złotych i na żądanie dowód obywatelstwa polskiego oraz zaświadczenie odnośnych władz Administracyjnych, że mają prawo nabywania gruntów włościańskich.

Opis, szacunek i dokumenty tyczące się tej sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej lub u obwieszczającego komornika w godzinach urzędowych.

m. Biała-Podlaska, dnia 20 czerwca 1930 roku.

Komornik Sądowy (—) **Gałach.**

Rep. № 252/30.

Komornik Sądu Grodzkiego w Sokołowie-Podlaskiem na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. podaje do wiadomości, że w dniu 23 lipca 1930 r. o godzinie 10 z rana w Przeździatce w mieszkaniu Kawera odbędzie się sprzedaż przez licytację majątku ruchomego należącego do **Pinkusa Kawera,** ocenionego na sumę pięćset czterdzieści jeden (541) złotych.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzeć można będzie w dniu sprzedaży.

Sokołów, dnia 20 czerwca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Olędzki.**

L. 1145/29.

Komornik Sądu Powiatowego w Węgrowie na zasadzie 1030 art. Post. Cyw. podaje do wiadomości publicznej, że 23 lipca 1930 r. od godziny 10 z rana w Zieleńcu gm. Sadowne, odbywać się będzie licytacja ruchomości należących do **Wójcika Tadeusza,** składających się z 4 ro osobowego samochodu firmy „Komnich" oszacowano na 500 zł.

W myśl 1070 art. U. P. C. samochód ten może być sprzedany niżej oszacowania.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dzień licytacji.

Węgrów, dnia 17 czerwca 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Niedźwiedzki.**

6) Sprawozdania z kwest.

Starosta Powiatowy w Garwolinie ogłasza:

Organizacja Sjonistyczna „Miezrachim" w Parysowie z kwesty urządzonej w dniu 22-IV 1930 r., otrzymała złotych 16 i 31 groszy.

Straż Pożarna w Woli Życkiej, uzyskała z kwesty urządzonej w dniu 4-V 1930 r. kwotę, 31 zł. 60 gr.

Straż Pożarna w Stężycy, uzyskała z kwesty urządzonej w dniu 8-V 1930 r. kwotę 105 zł. 30 gr.

Pow. Uniwersytetu Robot. oddział w Rykach, z urządzonej kwesty w dniu 1-V 1930 r., uzyskał kwotę 16 zł. 31 gr.

Straż Pożarna w Stężycy, uzyskała z urządzonej kwesty w dniu 4-V1930 r. kwotę 16 zł. 98 gr.

Zbiórka Centr. Komit. „Hechaluc Pionier" w Warszawie, urządzona w Żelechowie, dała 47 zł. 11 gr.

Urządzona kwesta w dniu 9-III 1930 r. przez Stow. „Gemiłus Chesed" w Maciejowicach, przyniosła kwotę 14 zł. 43 grosze.

Kwesta urządzona przez Organ. „Hechaluc Pioner" w Rykach, osiągnęła kwotę 44 zł. 54 gr.

Kwesta urządzona na dochód Straży Pożarnej w Sob. Jeziorach, dała kwotę 54 zł. 30 gr.

Komitet budowy kościoła w Celestynowie, z urządzonej kwesty w r. 1929. otrzymał 778 zł.

Z kwesty ulicznej urządzonej dnia 14-V b. r., przez T-wo „Judysze Kunst" w Siedlcach, uzyskano 108 zł. 76 gr.

Z kwesty ulicznej urządzonej dnia 12-V b. r., przez Organ „Hechaluc Pionier" w Siedlcach, uzyskano kwotę 152 zł 99 gr.

Starosta Powiat. w Tomaszowie Lub. ogłasza:

T-wo Ochotn. Straży Pożarnej w Witkowie, gm. Poturzyn, z urządzonej w czasie od 11-go do 25 maja b. r., kwesty ulicznej na terenie gminy Poturzyn, uzyskało 138 zł. 30 gr. dochodu.

Oddz. Związku Robotników Przemysłu Drzewnego w Tyszowcach, z urządzonej w dniu 16-IV br. kwesty ulicznej w Tyszowcach, uzyskał 34 zł. 72 gr. dochodu.

Organ. „Hechaluc Pionier" Oddz. w Łaszczowie, z urządzonej w dniu 6-V br., kwesty ulicznej w Łaszczowie, uzyskał 24 zł. 61 gr. dochodu.

Stow. „Kultur-Liga" w Tomaszowie Lub., z urządzonej w dniu 17-IV br., kwesty ulicznej w Tomaszowie Lub., uzyskało 120 zł. 02 gr. dochodu

Stow. „Tarbut" w Tomaszowie, z urządzonej w dniu 17-IV br., kwesty ulicznej w Tomaszowie, uzyskało 97 zł. 90 gr. dochodu.

Organ. Sjonistycznej „Hechaluc Pionier" w Tomaszowie, z urządzonej w dniu 16 IV br. kwesty ulicznej w Tomaszowie, uzyskała 106 zł. 10 gr. dochodu.

Organ. Sjonistyczna „Keren-Kajemet Leisrael" w Tomaszowie, z urządzonej w dniu 27-IV br. kwesty ulicznej w Tomaszowie, uzyskała 69 zł. 65 gr. dochodu.

Starosta Powiatowy w Węgrowie ogłasza:

Straż Ochotniczo Pożarna w Groszkach-Nowych, gm. Sinołęka, urządziła w kwietniu br. kwestę, zebrano 23 zł. 50 gr. i przeznaczono na cele tejże straży.

Straż Ochotniczo-Pożarna w Groszkach-Nowych, gm. Sinołęka, urządziła w maju br. kwestę, zebrano 44 zł., przeznaczono na cele tejże straży.

Starosta Powiatowy we Włodawie ogłasza:

Ochotnicza Straż Pożarna w Sosnowicy, uzyskała z urządzonej kwesty w dniu 11 maja br., uzyskała kwotę 24 zł, 33 grosze.

Stowarzyszenie Opieki nad Dziećmi i Sierotami we Włodawie, uzyskało z urządzonej kwesty w dniu 15 maja br. we Włodawie, uzyskało kwotę 48 zł. 95 gr

Komitet Organizacji „Hechaluc Pioner" w Parczewie uzyskał z urządzonej kwesty w dniu 14 maja br. 42 zł. 93 gr. czystego dochodu.

Starosta Powiatowy w Zamościu ogłasza:

Kwesta urządzona w Zamościu w dniu 1 maja br., na rzecz T-wa Uniwersytetu Robotniczego w Zamościu, dała dochodu 249 zł 21 gr.

7) Zagubione dokumenty.

Po raz pierwszy:

Akiersztejn Fajwel, zam. w os. i gm. Piaski Lubelskie zagubił zezwolenie na broń wydane przez Starostwo Lubelskie na rok 1930 za № 1471/Br.—które się unieważnia.

Auslender Pinkus r 1906 zagubił zaświadczenie wojskowe wydane przez P.K.U. Łuków, kat. E.

Dziadzio Prokop, zamieszkały we wsi Białopole, gm. Białopole, pow. hrubieszowskiego zagubił dowód tożsamości konia serja B. Nr. 907383 wydany przez Okręgowy Inspektorat Koni we Włodzimierzu.

Gorajek Antoni, zam. w Marjanówce, gm. Wilkołaz, pow. Janów Lub., zagubił dowód tożsamości konia Nr. 37797 Serja B., wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Lublinie.

Irackiemu Janowi, zam. we wsi Budzyń, gminy Dzierzkowice, pow. Janów-Lub., skradziono dowód tożsamości konia, serji B № 940900, wystawiony przez Rejonowego Inspektora Koni w Lublinie w dniu 11.VI 1928 r. na imię Antoniego Zająca, mieszkańca wsi Zadworze, gm. Urzędów, pow. janowskiego.

Jezierski Wincenty, zam. w Jeziorach, gminy Gołąbki pow. łukowskiego, zagubił dowód tożsamości konia Serja B. Nr. 982828 na klacz gniado-dereszowatą, urodz w 1922 r.

Kaczanowski Mikołaj, mieszk. wsi Bezek, gm. Staw, pow. chełmskiego, zagubił dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 18828 ks. N. wydany przez Rejon. Insp. Koni w Chełmie.

Kowalczuk Stanisław, zam. w kol. Radziejów, gminy Białopole, pow. hrubieszowskiego, zagubił dowód tożsamości konia Serja B. Nr. 985847 wydany przez Okręgowy Inspektorat Koni we Włodzimierzu.

Kowieskiemu Hipolitowi, zamieszkały we wsi Bork Sołdy. gminy Wiśniew, pow. siedleckiego, skradziono książeczkęwojskową wydaną przez P. K. U. w Siedlcach.

Matczyński Marek, zam. w folwarku Chmielek, gminy Łukowa, pow. biłgorajskiego, zagubił dowód tożsamości konia Serji B Nr. 765455, wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Zamościu.

Marzec Jan, zamieszkały we wsi Biadaczka, gminy Samoklęski, pow. lubartowskiego, zagubił portfel, w którym były dowody: dowód tożsamości konia, Serja B. Nr. 978397 wydany w dniu 11.V 1928 r. przez Rejonowego Inspektora Koni w Lublinie, książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Chełm, pozwolenie na broń wydane przez Starostwo Lubartowskie i weksel in blanco na sumę zł. 300 z podpisem Jan Marzec — który unieważnia się.

Młynarczyk Józef, rocznik 1903, zamieszkały we wsi i gminie Misie, pow. radzyńskiego, zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Łukowie.

Mucha Michał, zamieszkały we wsi Wólka Biska, gm. Biszcza, pow. biłgorajskiego, zagubił dowód tożsamości konia Serja B. Nr, 767886/N wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Zamościu w dniu 11.VII 1928 r.

Piśkiewicz Władysław-Jan, zamieszkały w osadzie Sterdyń, gminy Sterdyń, pow. sokołowskiego, zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Mińsk-Mazowiecki, jako rocznikowi 1902.

Siwek Jan syn Błażeja, zamieszkały we wsi Godziszów cz. II ga, gm. Kawęczyn, pow. janowskiego, zagubił dowód tożsamości konia Serja B. Nr. 882281, wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Lublinie.

Tartakowski Franciszek, zam. w kol. Tursko, gm. Białopole, pow. hrubieszowskiego, zagubił dowód tożsamości konia Serja B. Nr. 906216 wydany przez Okręgowy Inspektorat Koni we Włodzimierzu.

Ulrich Stanisław, zam. w Lublinie, ul. Fabryczna 23 zostawił w pociągu Skierniewice-Warszawa w dniu 23.V b. r. rewolwer „browning" cal. 6^{35} Nr. 716593.

Wach Jan, zamieszkały we wsi Kajetanówka, gminy Białopole, pow. hrubieszowskiego, zagubił dowód tożsamości konia Serja B. Nr. 907772 wydany przez Okręgowy Inspektorat Koni we Włodzimierzu.

Wojdakowi Aleksandrowi, zam. we wsi Wola Piasecka, poczta Piaski koło Lublina, skradziono rewolwer typu Sauer cal 7^{65} Nr. 159998, kradzieży dokonano dnia 10 czerwca r. b. w tramwaju w Warszawie.

Zagubiony dowód tożsamości konia serji B. Nr. 738505 własność Jana Żybury—unieważnia się.

Zgubiono kartę rzemieślniczą Nr. 417/Rz./Pow. na imię Aleksandra Nowakowskiego, wydaną przez Starostwo Lubelskie.

Po raz drugi:

Bernackiemu Feliksowi, 1899 rocz. zamieszkały w kol Andrzejówka, gminy Miętkie, pow. hrubieszowskiego, skradziono kartę mobilizacyjną wydaną przez P.K.U Hrubieszów i tymczasowe zaświadczenie demobilizacyjne wydane przez Dowództwo 3 p. a. c. w Chełmie-Lub.

Drzazga Szymon syn Macieja i Marjanny rocznik 1895, zamieszkały we wsi Biała Ordynacka, gminy Kawęczyn, zagubił książkę wojskową wydaną przez P.K.U. Biłgoraj.

Fitz Rudolf, zam. w Stoku, gm. Ulan, pow. Łuków, zagubił legitymację nauczycielską, wydaną przez Inspektorat Szkolny pow. łukowskiego.

Hać Michał, zam. w kolonji Łózki, gm. Zahajki, powiatu radzyńskiego, zniszczył dowód tożsamości konia serja B. Nr. 811875 wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Siedl-

cach na jego i nię w dniu 2 VI 1928 r. na klacz, która mu padła w miesiącu sierpniu 1928 roku maści szpakowatej, prawa tylna od tyłu pęcina i piętka białe, lewe przednie kopyto na zewn. skośne, urodz. w roku 1922, wzrostu 140 cm.

Hołubczuk Ludwik syn Pawła i Juljanny, zamieszkały we wsi Zaczopki, gminy Bohukały, pow. Konstantynowskiego zagubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Konstantynowskie w Janowie-Podl. dnia 20 XI 1928 r.

Kozickiemu Kazimierzowi zam. we wsi i gm. Uścimów, pow. Włodawa 20-III 1930 r. skradziono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Biała-Podl. roczn. 1895.

Kowalczyk Andrzej, zam. w Suchodołach, gm. Fajsławice, skradziono mu dowód tożsamości konia Nr. 697342 serja B. na klacz maści jasno-kasztanowatej, łysinka.

Malec Wojciech, r. 1895, zam. w kol. Zaręka, gm. Dołhobyczów, pow. hrubieszowskiego, zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Zamość.

Lam Jankiel, roczn. 1899, zamieszkały w Szczebrzeszynie, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Zamościu.

Onyszczukowi Zacharowi, syn Sylwestra, zamieszk. we wsi Kosyń, gminy Sobibór, pow. włodawskiego, skradziono książeczkę wojskową wydaną przez P K.U. Biała-Podl. w 1923 roku na rocznik 1895.

Rząd Jan, zam. w kol. Wolica, gm. Modliborzyce, pow. Janowskiego, zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Kraśniku.

Sulik Stanisław, roczn 1906, zam. w Barakach Nowych, gminy Zaklików, pow. janowskiego, zagubił książeczkę wojskową z kartą Mob wydaną przez 27 p. a. p. we Włodzimierzu Woł.

Stow. Spożywców Samoklęska Filja w Justynowie, powiat Lubartowski zgubiło koncesję z dnia 22.X 1923 r. L. 90 wydaną przez Izbę Skarbową w Lublinie na detaliczną sprzedaż wyrobów tytuniowych.

Wojdatowi Stanisławowi, syn Grzegorza i Agaty, zamieszkały we wsi Kołczyn, gminy Bohukały, pow. konstantynowskiego, skradziono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Łuków, rezerw. 1898 roczn.

Żurawskiemu Wacławowi z roczn. 1907 zam. w m. Radzyniu skradziono na dworcu Wileńskim w Warszawie w dn. 13 marca 1930 r. książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U Łuków—L. ks. gł. ewid. 738.

Po raz trzeci.

Biernacki Jan, zamieszkały we wsi Orzołek, gm. Prostyń, pow. węgrowskiego, zagubił rewolwer „Melior" cal 6.35 № 86455.

Baj Jan, zam. w folw. Hołowczyce, gminy Hołowczyce, pow. konstantynowskiego, zagubił książeczkę wojskową wraz z kartą mob. wydaną przez P K. U. Siedlce, rocz. 1895.

Czechyra Józef syn Jana rocznik 1889, zamieszkały w Wiszniowie, gminy Mircze, pow. hrubieszowskiego, zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Zamość.

Grasińska Eugenja, emerytowana nauczycielka, zam. w Zamościu, zagubiła dnia 16-XII 1929 r. legitymację nauczycielską № 615 wydaną przez Kuratorjum Szkolne w Lublinie.

Kołtonowicz Wacław, zam. w m. Puławach, pow. puławskiego, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Radom i rewolwer browning cal 6.35 Nr. 326273.

Matyjasek Jan, zam. we wsi Teodorów, gm. Jarczew pow. łukowskiego, zagubił pieczęć urzędową sołtysowską.

Mazurowi Kazimierzowi s. Jana, zam. w Starej Wsi, gm. Zakrzew, pow. krasnystawskiego, spaliła się książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Zamość.

8) Licytacja majątku nieruchomego w gminie Świniarów, powiatu konstantynowskiego.

Akt Nr. 181/30.

Komornik Sądowy na powiat Konstantynowski J. Gałach, mający swą siedzibę w mieście Białej Podlaskiej, przy ul. Piłsudskiego № 28, niniejszym obwieszcza, że w dniu 9 października 1930 roku od godziny 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej, na zaspokojenie należności firmy „Hega Spółka z ogr. odp w Warszawie" i firmy „Holfiag Holding A. G." w Zurychu, odbędzie się sprzedaż publiczna dóbr ziemskich pod nazwą „Toporów", położonych w gminie Świniarów, pow. konstantynowskiego, województwa Lubelskiego, zawierających w sobie 547 morgów 160 prętów różnego rodzaju ziemi, należących do **Marji z Węglińskich Życkiej,** oraz istniejących na takowych zabudowań, mianowicie: domu dworskiego parterowego (dawny pałac) murowanego, krytego gontem, domu dla służby drewnianego, krytego gontem, domu również dla służby, z wapna i kamienia polnego, krytego słomą, domu także dla służby, z piasku i wapna, krytego słomą, stodoły z kamienia i desek, krytej deskami oraz innych zabudowań gospodarczych, ruchomości, stanowiących nieruchomość ze swego przeznaczenia i innych przynależności szczegółowo wymienionych w opisie.

Dobra powyższe mają wieczystą księgę hipoteczną, przechowywaną w Wydziale Hipotecznym przy Sądzie Okręgowym w Białej-Podlaskiej, w zastawie lub we wspólnem z kimś innym posiadaniu nie znajdują się.

W dziale III wykazu hipotecznego wyszczególnione są ściśnienia własności, ciężary wieczyste i służebności Zgodnie zaś z działem IV tegoż wykazu obciążone są długami i różnemi obowiązkami hipotecznemi, a mianowicie: pod Nr. 1 sumą 22600 zł. pożyczki Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w $4^{1}/_{2}\%$ listach zastawnych, pod Nr. 2 sumą 7600 zł. również pożyczki tegoż Towarzystwa Kredytowego w 4% listach zastawnych, pod Nr. 3 długiem 13000 zł., pod Nr. 4 kaucją 4000 dolarów, pod Nr. 5 sumą 2550 dolarów pożyczki wymienionego wyżej Towarzystwa Kredytowego w 8% listach zastawnych, pod Nr. 8 kaucją 104000 dolarów, pod Nr. 9 kaucją 5000 zł., pod Nr. 11 kaucją 70000 dolarów i pod Nr. 12 kaucją 50000 dolarów.

Licytacja powyższych dóbr w całości na podstawie opisu dokonanego w dniu 11 marca 1930 roku rozpocznie się od sumy szacunkowej sześciuset tysięcy (600000) złotych i pragnący przyjąć udział w sprzedaży winni złożyć kaucję (vadium) w kwocie 60000 złotych.

Opis, szacunek i dokumenty tyczące się tej sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej lub u obwieszczającego Komornika w godzinach urzędowych.

m. Biała-Podlaska, dnia 26 czerwca 1930 roku.

Komornik Sądowy (—) J. Gałach.

Redakcję zakończono dnia 25 czerwca 1930 r.

Cena niniejszego numeru wynosi 1 zł.

Prenumerata Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego wynosi w bieżącym roku **30 zł.**, kwartalnie **7 zł.**

Adres **Redakcji i Administracji:** Urząd Wojewódzki w Lublinie, ulica Niecała 14 parter, pokój Nr. 56.

Administracja przyjmuje ogłoszenia do Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego instytucyj społecznych i użyteczności publicznej zaś od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Cena za wiersz jednoszpaltowy lub jego miejsce wynosi 50 gr., 1 szpaltę—30 zł., 1 stronę—60 zł. Jednokrotne ogłoszenie o zagubieniu dokumentu wynosi 2 zł. 50 gr. a trzykrotne 7 zł. 50 gr Ogłoszenie o rejestracji stowarzyszenia wynosi 5 zł.

Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 100.200.

Drukarnia „Pośpieszna" St. Dżał w Lublinie, Kołłątaja № 3.